

Nyhed. S. Flor: XII Skak-Olympiade i Moskva 1956, tysk udgave. Denne bog regner vi med at have modtaget når De har Sjakkbladet i hænde. Bestil bogen, den er meget billig, kun kr. 4,00.

Bent Larsen: XII Skakolympiade i Moskva 1956, de danske partier med stormesterens kommentarer. Denne bog haves endnu, kr. 10,00.

Nyhed. Emil Jose Diemer: Fra første træk til matt. 25 års erfaring med Blackmar-Diemer-Gambit (1. d4-d5 - 2. e4-de4 - 3. Sc3!!). Bogen er på 191 dobbeltspaltede sider, 298 partier, 410 diagrammer med fyldige noter, tysk. Kun kr. 19,50.

Leo Landuit: Schach-Eröffnung. Ny udgave af dette meget anskuelige skema. 6.250 træk. De 12 første træk af skakmestre gennem tiderne, 22 diagrammer. Kr. 5,40.

F.I.D.E.'s 28 kongress i Moskva. Bulletin fra landsturneringen. Rusland-Czekoslovakiet - Østtyskland - Ungarn. Europamesterskabet i holdkampe. Kr. 6,00.

12 Jugoslaviske Mesterskab 1957. (1. Gligoric, 2. Trifunovic). 253 partier, dansk notation, kr. 6,00.

Pachmann: Moderne Schachtheorie. Bd. I-II-III indb. kr. 19,60, 15,60, 21,00.

Øivind Pettersen: Problemskak. Nydelig bog på pænt papir, 149 diagrammer. Kr. 12,00.

Snosko-Borowsky: Erøffningsfallen am schachbrett. Denne bog har i den sidste tid fået så mange fine anmeldelser. Kr. 13,60.

Bent Larsen. Abningsspillet i skak. Kr. 12,75. Nu også indb. Kr. 17,00.

1941. Mar del Plata, spansk, 153 partier. Kr. 16,80.

Nedsatte og billige restpartier af skakbøger.

Jens Enevoldsen. 30 år ved skakbrædtet. 352 sider. Mester Jens' strålende kavalkade, bl.a. fra hans møde med verdens store skakspillere gennem tiderne. Før kr. 32,00, nu kr. 10,00. Få indb. ekspl. Før kr. 40,00, nu kr. 15,00.

Jens Enevoldsen. Slutspillet I/III, komplet i lærredsbind. Før kr. 36,00, nu kr. 18,00. Nu er der ikke mange ekspl. tilbage af denne store bog der vejer 1.250 gram.

Jens Enevoldsen. Midtspillet. 167 sider. En populær håndbog. Før kr. 7,50, nu kr. 3,00.

Jens Enevoldsen. Slutspillet II. 160 sider. Her ikke ret mange ekspl. tilbage. Før kr. 7,50, nu kr. 3,00.

Jens Enevoldsen. Slutspillet III. 164 sider, 122 diagrammer. Før kr. 8,50, nu kr. 3,00.

Alfred Christensen. I Caisas tjeneste. 20 partier. Olympiaderne i München 1936 og Buenos Aires 1939. Før kr. 4,75, nu kr. 1,50.

E. Christiansen. Tryllerier på skakbrædtet. 80 sider, 70 spændende slutspil. En nydelig bog der kun kan glæde sin ejer. Før kr. 5,50, nu kr. 2,00.

Landsholdsklassen, partier 1951. 42 partier. Før kr. 3,00, nu kr. 2,00.

Landsholdsklassens korrespondancepartier 1949. 55 partier. Før kr. 5,75, nu kr. 3,75.

10 partier mod Ståhlberg. (Helsingør Skakklub 1950). Kr. 1,00. **Bemærk!** 1. marts er prisen nedsat på **Ståhlberg: Saltsjøbaden 1952.** Indb. Samtlige 210 partier. Oversigt. Mange fotos. Kr. 16,80.

Priserne + 5 % til norske Kroner. Franko Tilsendelse.

DANSK SKAKFORLAG

AABYBRO, DANMARK

Ny Indehaver: M. K. Jørgensen, Aabybro Boghandel.

Johansen & Larsen, Sarpsborg
2443

NORSK

Sjakk

BLAD

E-HARVEG

AV INNHOLDET:

La oss spille ludo	1
Den internasjonale juniorturnering i Oslo, 29/12—5/1	2
Dr. Storm Herseth kommenterer . .	10
A. Lunde suverén høvfjellsmester	12
Kanskje Reshevsky er bedre! . . .	16
Gunnar Moe rehabiliterer seg - og Forbundsstyret?	18
Store nederlag i Stockholm . . .	19
Ståhlberg jubilerer strekt	22
Lukrativ sjakk i Texas	23
Michael Thal forsvarte Sovjet- mesterskapet	25
Keres seierrik i Hastings	25
Hollands suverene «VM»	26
Palle Ravn vant «Jarleslaget 1958»	27
Problemisten	28

ORGAN FOR NORGES SJAKKFORBUND

Nr. 1

Mars 1958

30. årgang

Løssalg kr. 1,25. Arsabonnement Norge kr. 6,00, utlandet kr. 7,00.

NORGES SJAKKFORBUND

Elvegaten 14, Trondheim. Postgiro 124 74.

NORSK SJAKKBLAD

Ansvarlig redaktør av nr. 5—6: Arnold J. Eikrem.

PROBLEMISTEN

Redaktør: Nils G. van Dijk.

Norsk Sjakkblad har egen postgiro 461 11 for løabonnement, annonser etc.

OSLO SCHAKSELSKAP

Bogstadveien 30
Egne lokaler. Åpent hver dag.
Tlf. 69 10 31.

SINSEN SJAKKLUBB

Møter hver mandag og fredag
i Storgaten 28, Oslo.

NORDSTRAND SJAKKLUBB

spiller hver fredag kl. 19
på «Niffen», Nordstrand.

SJAKKLUBBEN 1911

møtedag hver tirsdag kl. 19,
Drammensvn. 36.

SJAKKLUBBEN ODIN

Spillemøter tirsdag og fredag
fra kl. 19 i Storgt. 28.

STABEKK SJAKKLUBB

spiller i Kinofestsalen på Stabekk
hver torsdag kl. 19.

DIREKTE MEDLEMSKAP

i Norges Sjakkforbund
koster kr. 12.00 pr. år.

SJAKKLUBBEN STJERNEN

Grünerløkka Folkets Hus.
Spilledager mandag og fredag
fra kl. 19.

SJAKKLAGET NORRØNA

Hver mandag og annenhver
torsdag, Kaffestova, Stortorvet
fra kl. 19.

Lillehammer Schakselskap

spiller i «Banken» hver
mandag kl. 19.

SJAKKAMERATENE

spiller hver tirsdag og fredag
i Kaffistova, Storgt. 28, Oslo.

FORBUNDSMERKET

fåes fra kassereren mot innsendelse
av kr. 8,00, over postgiro 124 74.

Vær med i

5-kronerullingen.

Send kr. 5,— til postgirokonto
46111 og send navn på tre per-
soner som utfordres til postboks
1490, Vika, Oslo.

NORSK SJAKKBLAD

Organ for Norges Sjakkforbund

1

Mars 1958 - 30. årgang

La oss spille ludo

O.I.

I vår tid har de fleste men-
sker en eller annen hobby. År-
sakene til dette er et kapittel
for seg. Men felles for de fleste er at
de gjerne ofrer noe for å få full glede
av sin hobby.

Vi sjakkspillere hevder, og ikke uten
grunn, at sjakken er en av de edleste
hobbies. Og vi dyrker den med flid og
lidenskap, og ofrer gjerne både timer
og dager på Caïssas alter. Men når det
kommer på tale å betale noen kroner
for denne særinteressen vår, da steiler
vi uvilkårlig og teller på fingrene. I
sær nå da både tobakk og sigaretter
er så dyre, kinobilettene har gått opp,
og det kommer ut en slik uhorvelig
masse ukeblader og pocket-bøker som
en er nødt til å kjøpe.

Pengene har vondt for å strekke til
når en skal unne seg den luksus og

fornøyer som hører tiden til. For
det var jo i gamle dager at folk var
så dumme at de lot være å kjøpe det
de ikke hadde råd til.

Så det er i grunnen ikke det minste
rart at enkelte melder pass når kon-
tingenten til Norges Sjakkforbund sti-
ger til den uhørte sum av kr. 10,00 pr.
år. Det får da være måte på flåeri, for
ti kroner får en jo blant annet ca. 55
sigaretter.

Nei, det er ikke annet å vente enn
at enkelte klubber nå har funnet ut at
de må melde seg ut av Forbundet på
grunn av den uforskammete kontin-
gentforhøyelsen, selv om de selvsagt
ikke angir dette som grunn.

Det har lykket meg å bringe på det
rene at bridge er en enda dyrere hob-
by enn sjakk. Men hva med ludo?

Den internasjonale juniorturnering i Oslo

29. desember – 5. januar

Omkring...

 Norges Sjakkforbund og Oslo Schakselskap hilste det nye år med gode forsetter; den internasjonale juniorturnering i Oslo, fra 28. desember til 5. januar.

 28 spillere - hvorav ti utlendinger fra syv nasjoner, representerende Nord-Europa's juniorelite i kamp med praktisk talt alle våre beste under de tyve, atten i tallet.

 Våre unggutter kvitterte med en gnistrende innsats og flotte resultater - og gav til fulle bevis for at de ikke ligger det aller minste tilbake for sine utenlandske konkurrenter.

 Opptakten til den store norske innsats kom allerede i 1. runde, da den 17-årige Steinar Lindblom til alles store forbauselse nedspilte treeren i siste junior-VM hollenderen A. Jongsma i et meget godt parti, og så gikk det slag i slag...

 Dog skal der villig innrømmes at vi, og vel de aller fleste, på forhånd, hadde nært et lønlig og vel meget berettiget håp, om at norsk sjakk endelig skulle få en fulltreffer i storinternasjonalt selskap, ved Svein Johannessen. Men, nei, dessverre Svein var ikke i sin beste form, og spilte helt uten sin sedvanlige gnist og energi. Mot den da ledende Hamann - 6. runde - hadde han til en overgang store gevinstschanser, men det ble kun remis - og derefter, istedenfor den alment ventede innspurt, nøyde Svein seg med to korte og blodfattige remispartier... Militærtjeneste med krevende skolegang, uten treningsmulig-

heter, samt «radiopartiet» er unnskyldende momenter. Så betvil ikke at Svein kommer voldsomt igjen!

 Den sluttelige triumfator Svend Hamann la seg i teten allerede fra start av. 16-årige Dag Belsnes holdt tritt med ham til 4. runde, men måtte da ned i deres innbyrdes oppgjør. Dansken overtok da ledelsen, som han senere ikke gav ifra seg. Hamann var imidlertid nære på å forlise i siste runde mot Biebinger, med stor koldblodighet i den kritiske situasjon red han av det hele, noe der syntes å være hans store spesialer...

 Som turneringsleder fungerte Norges Sjakkforbund's president Arnold J. Eikrem, med Oslo Schakselskap's v.formann Knut Bøckman, som en meget dyktig assistent - igjen godt sekundert av «Selskapets» store og flinke funksjonærstab. Overdommer var vår eneste internasjonale dommer, dr. Storm Herseth.

 Nyttårsaften var der en tilstelling i «Selskapets lokaler» - der ble avsluttet med en større lynturnering. «Lightening Champion of the New Year» ble Svend Hamann etter et spennende oppgjør med Ragnar Hoen.

 Arrangementet er blitt rost fra alle hold. Her siteres et par av turneringsdeltagerne:

Svend Hamann i «Skakbladet»: - Alle spillere, undtagen de, der til daglig bor i Oslo, var indkvartert i lyse og smukke værelser i Studenterbymen, beliggende i Sogn lidt udenfor selve Oslo. Turneringen ble spillet i Oslo Schakselskaps lokaler, hvor der var gjort alt, for at spillerne kunne føle

sig vel tilpas og yde deres bedste. Ved hvert bord var der opstillet flag fra den pågældende spillers land.

Kåre Falkeid i «Postsjakk»: - Norges Sjakkforbund og Oslo Schakselskap skal ha all ære av det utmerkede arrangement.

 Aftenposten og Morgenposten bragte daglig en bred og fyldig reportasje, spesielt da førstnevnte der oppvartet med flere bilder og tillike en montasje tegninger over tre spalter.

 Der ble delt ut følgende pengepremier: 1. 250,00. 2. 175,00. 3. 100,00. 4. 50,00, samt følgende gavepremier i nevnte rekkefølge: Norges Sjakkforbund's, Aftenposten's Frisco-pokalen (Conrad Langaard's Tobaks-

fabrik), Oslo Schakselskap's, Dr. St. Herseth's, Magne I. Johannessen's, H. Aug. Andersen's, Oslo By's, Norske Shell's (2 stk.), Cappelen's, Dreyer's (2 stk.).

 Nu er der bare om å gjøre at våre juniorer får den nødvendige rutine og skolering, gjennom stadige internasjonale konkurranser, slik at de ikke blir akterutseilt i fortsettelsen.

En passant kan bemerkes at Forbundsstyret nu undersøger mulighetene for å la seg representere med et juniorlag i «The Glourney Cup» i England eller eventuelt «den lille juniorolympiade» i Holland om den blir arrangert dette år.

Turneringens deltagere

Av Knut Bøckman.

Når man skal summere opp sine inntrykk av de enkelte deltagere i den store internasjonale juniorturneringen, er det uunngåelig at én mann vil rage opp over de øvrige - turneringens vinner, Svend Hamann fra Virum i Danmark. Ikke bare fordi han vel målte sine 1.90 på strøpelesten - men først og fremst fordi han var turneringens dominerende spiller. - Hans stil var preget av soliditet og av en høyt utviklet posisjonsforståelse, som satte ham istand til å yde forsvaret selv i meget vanskelige stillinger. Samtidig kunne han selv spille meget aggressivt og med blikk for taktiske forviklinger når stillingen var moden for det. En slik kombinasjon av sjakklike egenskaper kan ikke unngå å gi resultater.

Om det er stoff nok i den kultiverte

17-åringen til en ny Bent Larsen er det nok for tidlig å si noe sikkert om. Men at dansk sjakk vil få stor glede av ham på sitt landslag om ikke så altfor lenge, må man kunne forutsi.

Et sympatisk bekjentskap var den uhyre avbalanserte islending Ingimar Jonsson, som jeg tror hadde det mest utpregede pokerfjes jeg har sett hos noen sjakkspillere. Han spilte jevnt godt gjennom hele turneringen, og hadde bl.a. Svein Johannessen i taue - men overså at han kunne sette nordmannen matt i to trekk, og bød remis isteden. Selv da han av elskverdige tilskuere ble gjort oppmerksom på totrekkeren etterpå, bevarte han selvbeherskelsen på en beundringsverdige måte. Han blir en verdifull tilvekst på den solide stamme av unge sjakkbegavelser som Island nu råder over.

Han har forøvrig allerede satt merker etter seg i sitt hjemlands sjakkliv, idet han tok fjerdeplassen i det islandske mesterskap for 1957.

Gösta Kvist, som oppnådde delt femteplass, var den av de tre finske deltagere som gjorde det sterkeste inntrykk i denne turneringen. Han spilte bl.a. remis både mot 1. og 2. premievinneren og hans høye plassering var fullt fortjent. Av den vesttyske juniormester Gerhard Biebinger som har litt av et navn, hadde man nok på forhånd ventet noe mer. Han kom først for fullt mot slutten av turneringen, og hadde da også store gevinstmuligheter mot dansken i siste runde, da han avslørte adskillig av sitt talent. Han spilte forøvrig uhyre sikkert og nøyaktig i tidsnød, som han hadde en sann evne til å geråde ut i. Den svenske juniormester, Hans-Ove Hälén, startet uhyre svakt og var formodentlig plaget av nervøsitet. Han kom imidlertid sterkt igjen mot slutten og hadde fullt hus i de tre siste runder, hvilket gav ham en høy plassering på resultatlisten.

Turneringens største skuffelse var uten tvil hollenderen A. Jongsma, som det var gått store ord om etter hans 3. plass i VM for juniors. En delt 9/13. plass var ikke nettopp hva man hadde ventet av ham. Trolig fikk han en alvorlig forskrekkelse allerede i 1. runde da han ble spilt sønder og sammen av nordmannen Steinar Lindblom, som han vel aldri hadde hørt om før. Det virket som om han aldri helt kom til hektene igjen etter dette, og slik gikk det til at turneringens største favoritt måtte nøye seg med en score på vei 50 %. På den annen side må man være klar over at når spillere som Biebinger og Jongsma ikke kom høyere opp, behøver ikke det å være ensbety-

dende med at de spilte så meget under sin vanlige standard. Jongsma selv uttalte at etter hans oppfatning var kvaliteten av denne turneringen vesentlig høyere enn i junior-VM 1957 - med unntagelse av amerikaneren Lombardy, som ble verdensmester. Noe som støtter en slik teori er det faktum at den finske juniormester Mäkeläinen, som også deltok i siste års junior-VM, nu måtte nøye seg med samme plassering som sin hollandske kollega. Og Timo Mäkeläinen er ingen svak spiller, han heller.

Tre av de utenlandske deltagere oppnådde ikke plassering blant de 13 premievinnerne. - Ilmari Tuomainen var den yngste av finnene, og åpenbart også den som hadde minst turneringsrutine. Det forhindret ikke at han viste tenner flere ganger, ikke minst i oppgjøret med sin landsmann Mäkeläinen, hvor man måtte ta hengparti to ganger - innen sistnevnte omsider klarte å hjemføre gevinsten. Det er forøvrig grunn til å tro at dette var første gang i internasjonal turneringspraksis at et hengparti ble spilt på sengekanten og med spillere iført pyjamas - det foregikk nemlig på finnenes hotellrum i Studentbyen Sogn tidlig om morgenen, men under tilbørlig overvåkning av Norges Sjakkforbunds president.

Svensken Knut Nordstrøm lå lenge bedre an enn sin landsmann Hälén, men falt av mot slutten og maktet ikke å plasere seg. Den tiltalende Fagersta-spilleren kommer sikkert sterkere igjen - han har en velsignet ro over sitt spill, og det er et verdifullt aktivum i så ung alder.

Belgias representant, J. van den Dwey, spilte svakere enn ventet, men det må også tilføyes at han ikke egentlig var forfulgt av hell. Han var

Turneringens deltagere og funksjonærer:

Sittende fra venstre: Magne I. Johannesen, Meinert Frantzen, Gunnar Johnsrud, Arnold J. Eikrem, Svend Hamann, Knut Bøckman, Dr. Storm Herseth, Knut Monsen, Gerrit Elmenhorst, Oslo Schakselskap's formann. Stående fra venstre: Kåre Falkeid, Eivind Stensholt, Knut Nordstrøm, Timo Mäkeläinen, Svein Johannessen, Dag Belsnes, Ragnar Hoen, Dag Østerberg, J. van den Dwey, A. Jongsma, Bjørn Lyngfjell, Arne Gulbrandsen, Gerhard Meyer, Ingimar Jonsson, Jon Reed, Hans-Ove Hälén, Ilmari Tuomainen, Gunnar Schulstok, Gerhard Biebinger, Gösta Kvist og Steinar Lindblom.

imidlertid en meget elskverdig type, som tok sine nederlag slik det sømmer seg en gentleman - med et smil - og slik kunne han tjene som forbilde for mange norske sjakkspillere.

Av de norske spillerne rager selvfølgelig Svein Johannessen med sin 2. plass høyest, og man burde vel ikke klage på en slik plassering i den knivskarpe konkurransen. Det er imidlertid ingen grunn til å skjule at for oss som fulgte turneringen på nært hold var hans innsats ikke desto mindre litt skuffende. Han spilte i lange perioder nokså uninspirert og tilsynelatende interesseløst, og manglet meget av den innsatsvilje og fighting spirit som ellers preger hans spill. Det forbauset f.eks. alle at Johannessen la spillet slik an i den avgjørende nest siste run-

de og mot en presumptivt svakere spiller at han fant det rimelig å ta remis i 14. trekk! I siste runde våknet han atter til dåd og nedkjempet Jongsma med meget av sin gamle styrke, men da var det for sent å innhente dansken. Det måtte eventuelt ha vært gjort i runden før.

Forøvrig var innsatsen i turneringen fra norsk synspunkt sett meget gledelig. At utlendinger og nordmenn skulle dele premiene noenlunde likelig mellom seg var hva man på forhånd kunne vente, selv om vel de fleste hadde trodd at tetfeltet skulle blitt sterkere dominert av gjestene. Det gledeligste bestod imidlertid i den innsatsvilje og ofte respektløse pågåenhet som preget spillet hos en rekke av de norske deltagerne. De fleste av

nordmennene syntes å gå til brettet fast bestemt på å vise kampånd og pågangsmot, og resultatene uteble ikke.

Den mest positive overraskelsen var selvfølgelig den 17-årige Ragnar Hoen mann for, med sin fine 3/4. plass. Han hadde for anledningen lagt av seg meget av den slurv og omtrentlighet som tidligere har skjemet hans spill - bare i partiet mot Hamann var han ute og sleivet, hvilket trolig kostet ham et helt poeng. Det som preger Hoens spillestil er en høyt utviklet sans for taktiske kombinasjoner, uten tvil oppøvet gjennom nitid dyrkelse av lynsjakk. I løpet av de par årene Hoen har stått som medlem av Oslo Schakselskap kan vel ha spilt anslagsvis 10-12.000 lynpartier - og innen denne gren av sjakken tilhører han ubetinget vårt lands elite. Men samtidig som hans dyktighet og rutine på dette område gir ham verdifulle aktiva i form av blikk for taktiske finesser og evne til raskt å se øyeblikkets muligheter, har det ikke i samme grad utviklet hans posisjonsbedømmelse og evne til å sitte på en stilling. Den dag også disse egenskaper er tilstede i rikt monn, blir han farlig for hvem som helst - iallfall her til lands.

Hoen startet svakt og spilte seg veldig opp mot slutten, og det samme gjorde Trondheims intense nervebunt Dag Østerberg. Etter at han tok sitt juniormesterskap i 1956 har han ikke helt innfridd forventningene, og gjorde bl.a. en meget blek innsats i høstens klubbmesterskap i Oslo Schakselskap, hvor han for tiden er medlem. Forsåvidt rehabiliterte han seg gjennom sitt resultat denne gangen - og han viste i flere partier sitt utvilsomme talent, uten helt å overbevise om soliditeten i sitt spill.

Siste års jun.mester, Gunnar Schulstok fra Sandefjord, viste meget gode takter og burde ha rukket høyere opp på premielisten. Det merkelige var imidlertid at samtidig som hans spillestil er utpreget strategisk og av solid merke, gjorde han i turneringens løp et par fatale bukker, som berøvet ham Chancen til en absolutt topplassering. Trolig må slike foreteelser skrives på den manglende rutines bekostning - han får neppe den samme spilletrening som sine kolleger i Oslo, og da kan en turnering som denne bli en hård påkjønning. Schulstoks utviklingsmuligheter er imidlertid store, og vi skal nok støte på hans navn ofte nok i årene som kommer. Det man kanskje kunne ønske er litt større aggressivitet i spilleføringen.

Også Eivind Stensholt, som nylig er blitt mesterspiller i Oslo Schakselskap, har utviklet seg til å bli en stø og sikker spiller - med mindre turneringsnevøsitet enn tidligere. Det ville kombinasjonsspill er ikke hans element, men til gjengjeld viser han utpregede strategiske evner og stor forsvarskunst i kompliserte stillinger. En noe annen type er Kåre Falkeid, Stavangers representant, som gjerne tar en chance og står og faller med den - svært ofte står han, fordi han besitter en stor grad av oppfinnsomhet og angrepstalent. Han er således en god disippel av Haave-Halvorsen-skolen.

Steinar Lindblom er en av de som burde ha figurert på premielisten, men som falt av lasset i svingen. Han åpnet med to seire, hvorav den ene kom i det briljante angrepspartiet mot Jongma. Dermed fikk han et uhyre hårdt program i de følgende rundene, og nu strakk ikke hans utholdenhet til. På de neste fem runder

Norges Sjakkforbund's president Arnold J. Eikrem overrekker Svein Johannessen Aftenposten's pokal. I bakgrunnen Oslo Schakselskap's viceformann Knut Bøckman.

scoret han bare en halv poeng, og var ute av dansen - til tross for at han skaffet seg to nye seire i de to gjenstående runder. Dette er forøvrig ingen uvanlig kurve i Monradturneringer. Det er åpenbart at Lindblom liker seg best når han selv kan gripe initiativet og føre spillet - den edle forsvarskunst behersker han dårligere, hvilket kom tydelig til uttrykk i partiet mot Kvist. Lindblom har imidlertid gjort veldige fremskritt de siste 1½ år, og har med sine 17 år fremdeles rike utviklingsmuligheter.

Østfolds klart beste representant var Per G. Stavnum fra Sarpsborg, som bare er 16 år, og som vi nok skal få høre mere fra. I denne turneringen var han noe ustabil, men ikke desto mindre var innsatsen lovende. En nesten tragisk skjebne hadde Dag Belsnes, også 16 år, som startet med tre

seire og på de siste seks rundene oppnådde 1 poeng! Det er slikt som kan forekomme i turneringer med Monrads system, når man plutselig møter alle de sterkeste spillerne på rekke og rad, og nervepresset blir derefter. Det er helt indiskutabelt at Belsnes er langt bedre enn hans 4 poeng skulle tilsi, og et glimt av sitt store talent viste han i partiet mot Kvist, hvor han bl.a. leverte et vakkert kvalitetsoffer og vant i stor stil. Belsnes hadde også store muligheter i sitt parti mot Svein Johannessen, som han imidlertid ikke klarte å gjennomføre.

En positiv overraskelse var 15-årige Arne Gulbrandsen fra Sinsen, H. Aug. Andersens protesjé, som spilte sin første store turnering. Han oppnådde 4 poeng og beseiret bl.a. belgieren v. d. Dwey - og hva bedre var: han viste gjennom sitt spill at poengene ikke

skyldtes tilfældigheter. Hans jevnaldrende, Gerhard Meyer fra Trondheim, viste også meget gode takter og har uten tvil et talent som angreps-spiller. Han er en elev av forbunds-presidenten, og kan muligens bli enda bedre. 4 poeng oppnådde også S. T. Fesche fra Stabekk, efter en sterk innspurt. Han hadde forøvrig store taktiske chanser mot Svein Johannessen i 1. runde, men forspilte disse.

Av Bjørn Lyngfjell hadde man nok ventet noe mere, sett på bakgrunn av at han allerede 15 år gammel ble nr. 3 i NM for juniors - i 1955. Han har imidlertid spilt relativt lite i den senere tid, og kommer nok betydelig sterkere igjen ved neste korsvei. Enda mer skuffet Jon Reed, som ble nr. 2 ved siste junior-NM og som leverte en slik fin innsats i juniorlandskampen mot Sverige. Han synes imidlertid å være en høyst ustabil spiller, som burde ha store muligheter hvis han bare overvinner den usikkerhet som av og til ødelegger hans spill.

Mesterspilleren Jan Svenneby var tydelig helt utenfor denne gangen, og hans innsats bør helst forbigås i stillhet. De to Fredrikstad-spillerne Leif Ekeli og Kai Nilsen manglet åpenbart den fornødne rutine, og det samme gjaldt Odd Flattum fra Vikersund. Det er imidlertid ingen skam å oppnå liten poenghøst i en turnering som denne.

Alt i alt må man ha lov å si at den norske innsatsen i denne turneringen var uhyre oppmuntrende, og den lover særdeles godt for fremtiden. Man skal huske at flere av de utenlandske deltagere representerte den absolutte elite av Europas juniorspillere, og da kan man ikke klage når våre egne spillere bød dem jevnbyrdig konkurranse og i flere tilfelle vel så det. Det

er stil og dristighet over mange av våre unggutters spill, og ikke mindre gledelig var den teoretiske kunnskap som mange av dem la for dagen. Og denne mønstringen viste også at vi har en solid bredde blandt våre yngste spillere.

Jo - det er ikke tvil om at mange av våre gamle landslagsspillere skal få besvær med å holde på verdigheten i tiden fremover!

Resultatene ble:

1. **Svend Hamann**, Danmark, 7 p.
2. Svein Johannessen, Oslo SS, 6½ p.
3. **Ingimar Jonsson**, Island, 6 p.
3. Ragnar Hoen, Oslo SS, 6 p.
5. **Gerh. Biebinger**, V.-Tyskl. 5½ p.
5. **Gösta Kvist**, Finnland, 5½ p.
5. **Hans-Ove Hälén**, Sverige, 5½ p.
5. Dag Østerberg, Trondhjem, 5½ p.
9. **A. Jongsma**, Holland, 5 p.
9. **Timo Mäkeläinen**, Finnland, 5 p.
9. G. Schulstok, Sandefjord, 5 p.
9. Eivind Stensholt, Oslo SS, 5 p.
9. Kåre Falkeid, Stavanger, 5 p.
14. **Ilmari Tuomainen**, F.land, 4½ p.
14. Steinar Lindblom, Oslo SS, 4½ p.
14. Per G. Stavnum, Sarpsborg, 4½ p.
17. **Knut Nordström**, Sverige, 4 p.
17. Dag Belsnes, Oslo SS, 4 p.
17. Bjørn Lyngfjell, Torshov, 4 p.
17. S. T. Fesche, Stabekk, 4 p.
17. Arne Gulbrandsen, Sinsen, 4 p.
17. Gerhard Meyer, Trondhjem, 4 p.
23. **J. van den Dwey**, Belgia, 3½ p.
23. Jon Reed, Oslo SS, 3½ p.
25. Kai Nilsen, Fredrikstad, 3 p.
26. Jan Svenneby, Oslo SS, 2½ p.
27. Odd Flattum, Vikersund, 2 p.
28. Leif Ekeli, Fredrikstad, 1½ p.

Fra den internasjonale juniorturnering

Hvit: Timo Mäkeläinen, Finnland.
Sort: Svein Johannessen, Oslo SS.

NIMZO-INDISK PARTI

1. c4, Sf6. 2. Sc3, e6. 3. d4, Lb4. 4. e3, b6. 5. Sge2, La6. 6. a3, Lxc3†.

Som bedre regnes 6. —, Le7.

7. Sxc3, d5. 8. exd5?

Den russiske stormester Taimanov angir 8. b3!, med minst likt spill for hvit. Nu får hvit ødelagt rokadet.

8. —, Lxf1. 9. Kxf1, exd5. 10. Df3, 0-0. 11. g4?

Den ene feil trekker gjerne den andre med seg. Hvit har problemer med å få Th1 i aktivitet, men teksttrekket er allikevel for risikabelt og en strategisk feil fordi sort har herredømme over det sentrale punkt e4. Hvit har heller ikke ressurser å kaste inn i angrepet på kongefløyen.

11. —, Te8. 12. Dg3, c5. 13. Kg2, cxd4. 14. exd4, Se4!

Efter springeravbyttet fremtrer hvits svakheter klart i dagen, og punktet g4 blir angrepsobjekt.

15. Sxe4, Txe4. 16. Le3, Dd7. 17. h3, Se6.

Også d4 utsettes nu for angrep, og må forsvares av tårn. Relativt best er dog 18. Tad1, fordi h-tårnet bør møte opp på e-linjen.

18. Thd1, Tae8. 19. b4, T8e6. 20. Td3, h5! 21. f4,

Efter 21. gxh5 ville f5 bli disponibelt for sorts S, med avgjørende angrep.

21. —, Tg6. 22. Kf3,

På 22. f5 kan følge 22. —, Txxg4. 23. hxg4, Txxg4 og vinner.

22. —, Se7!!

Hvit er forsvarsløs mot truselen Sf5. På 23. Dh4 kan følge 23. —, hxg4. 24. hxg4, Th6. 25. Dg3, Sf5! 26. gxf5,

Dxf5, truende Th3. Om videre f.eks. 27. Dg5 følger 27. —, Th3†. 28. Kf2, Th2†, og hvor hvit enn går med kongen er han hjelpeløs mot truselen Dh3. F. eks. 29. Kf3, Dh3†. 30. Dg3, Dh5†. 31. Dg4, Th3† med dronningtap.

23. Tad1, Sf5. 24. Oppgitt.

På 24. Dg1 avgjør 24. —, hxg4. 25. hxg4, Sh4† hvorefter g-bonden tapes og med den partiet.

Et av Johannessens beste partier i denne turneringen.

(Anm. av G. Jonsrud og K. Bockman.)

SPANSK PARTI

Hvit: Ilmari Tuomainen.

Sort: Ragnar Hoen.

1. e4, e5. 2. Sf3, Sc6. 3. Lb5, a6. 4. La4, Sf6. 5. 0-0, b5. 6. Lb3, Le7. 7. Te1, d6.

8. c3, Sa5. 9. Lc2, c5. 10. d4, Dc7. 11. Sb-d2, 0-0. 12. h3, Ld7. 13. Sf1, Ta-c8.

(Her foreskrives Tf-e8, event. fulgt av g6). 14. dxe5, dxe5. 15. Sf3-h2, Te-d8. 16. Df3, Lc8. 17. Se3, c4. 18. Sh2-g4, Sxg4. 19. hxg4, Le6. 20. Sf5, (Langt sterkere er det å spille springeren til d5, f.eks. 20. —, Lxd5. 21. exd5 og hvit truer De4).

20. —, Sb7. 21. Le3, (Her er Sxe7 langt å foretrekke). 21. —, Lc5. 22. g5, Td7. 23. Dh5, (Hvit har satt sin lit til et kongeangrep, og tilsynelatende har han nå en ganske lovende stilling, men sort slår det hele tilbake...).

23. —, g6. 24. Sh6†, Kg7. 25. Dh4, f6! 26. Sg4, Lxg4. 27. Dxxg4, Lxe3. 28. gxf6†, Txxf6. 29. Txe3, Td2. 30. Te2? (Taper umiddelbart, men det er intet mer å stille opp mot de mange trusler).

30. —, h5 og hvit ga opp.

30. —, h5 og hvit ga opp.

30. —, h5 og hvit ga opp.

30. —, h5 og hvit ga opp.

30. —, h5 og hvit ga opp.

30. —, h5 og hvit ga opp.

30. —, h5 og hvit ga opp.

30. —, h5 og hvit ga opp.

30. —, h5 og hvit ga opp.

Kassereren minner om

at Forbundskontingenten skal være ham i hende senest 1. april - og ber om at den vennligst sendes over **postgiro 12474**.

Dr. Storm Herseth kommenterer

Det nye år er gått inn for sjakkspillere med den store internasjonale juniorturneringen som arrangere av Norges Sjakkforbund og Oslo Schakselskap. Med sine 10 utenlandske juniormestre får nu den yngste garde føling med konkurransen i internasjonal sjakk og vi tror dette initiativ av Forbundet vil bære rike frukter for det fremtidige norske sjakknivå.

Det har vært en stor forsømmelse av Forbundet at man så dårlig har bevart kontakten utad og vi får håpe at det blir betydelig fremgang å spore slik at norsk turneringssjakk kommer ut av den bølgedal den i senere tid har befunnet seg i.

Som tidligere påpekt skorter det mest på teoretiske kunnskaper og på dette felt ligger de aller fleste norske meget etter, men også i taktisk hen-seende skorter det meget p.g.a. manglende erfaring i krevende turneringspartier.

Det er morsomt at de norske juniorer viser seg å kunne oppta kampen med de mer erfarne utenlandske mestre og man fikk da allerede i starten mange gode prestasjoner, bl.a. vakte det litt av en sensasjon at Steinar Lindblom i et velspilt parti klarte å utmanøvrere den sterke internasjonale spiller A. Jongsma.

Hvit: Steinar Lindblom.

Sort: A. Jongsma.

1. d4, Sf6. 2. e4, c5. 3. d5, e6. 4. dxe6, fxe6. 5. Lg5, Le7. 6. Sf3 (Sorts partianlegg kunne nu med b5 føres inn i farlige varianter av Blumenfelds gambit, hvor sort på bekostning av en bonde ville fått et mektig sentrum, men Jongsma velger en roligere, so-

lid fortsettelse). 6. —, Sc6. 7. e3, 0-0. 8. Ld3, d6. 9. 0-0, e5. 10. Sb-d2 (Forhindrer dermed varianten e4 11. Lxf6, Lxf6. 12. Lxe4, Lxb2 osv.) 10. —, De8. (Som i hollandsk parti utvikler sort dronning til h5, men nordmannen utnytter pent de hvite feltsvekkelser til et sterkt kongeangrep, uten å tvinges til å bytte av løperen på g5). 11. Db1!, Dh5. 12. a3, Sc-d8. (Mer i stil med partianlegget var Lg4, som dessuten hadde forhindret hvits neste trekk). 13. Se4, Lg4. 14. Sg3, Df7. 15. Sh4 (Det er åpenbart at sorts feltsvekkelser nu blir meget generende). 15. —, Kh8. (For bl.a. å unngå varianter med sjakk på h7. Om f.eks. 15. —, 16. Lxf6 eller Dxf6 17. Lh7†, Kh8. 18. Sg6†, Kxh7. 19. Sxe eller Sxf8††). 16. Lxh7! (En annen versjon av samme tema). 16. —, Sxh7. 17. Sg6†, Dxc6. 18. Dxc6 (Sort hadde intet valg, og får nu foreløpig tre lette offiserer for dronningen, men må straks avgi den ene p.g.a. den ugunstige situasjon). 18. —, Sxg5. 19. f4, exf4. 20. exf4, Sc6. 21. fxe5, Se5. 22. De4, Lxg5. (Selv om denne bonde er generende og kan gi chansen til nye mattangrep så er det liten chance for sort å forsøke å redde dronningfløyen med Tb8, for eventuelt å plassere løperen på c6 senere,

men annen mulighet finnes ikke). 23. Txf8, Txf8. 24. Tf1, Te8. 25. Kh1, Ld7. 26. Dxb7, Le3. 27. Dxa7, Lc6. 28. Sf5, Lh6. 29. Sxd6, Te6. 30. Dxc5, Tg6. (Med dette trekk er sort's ressurser oppbrukt. Bonden på g2 må garderes. Partiet burde her vært oppgitt, men ungdommen kjemper til siste slutt med stor oppfinnsomhet). 31. Tg1, Sd3. 32. Sf7†, Kh7. 33. Df5, Le4. 34. Df1, Le3. 35. h3, Lf4. (Full avvikling med Lxg1 etterfulgt av Txg7 osv. tapes lett på bondeovervekten). 36. De2, Lg3. 37. Tf1, (Heller ikke nu går hvit i matten (Dxe4 Sf2†) men sort er heller ikke matt ennå!) 37. —, Te6. 38. Dh5†, Kg8. 39. Dh8 sjakk matt.

(Aftenposten 4. jan. 1958)

I den internasjonale juniorturneringen i romhelgen i Oslo fikk de yngre norske spillere anledning til å prøve sin spillestyrke med gode juniorer fra andre land og det viste seg at de ved flere anledninger forsvarte de norske farver på en meget anerkjennelsesverdige måte.

I 3. runde beseiret Dag Belsnes, OSS den sterke spiller Gösta Kvist i et sterkt og velspilt parti.

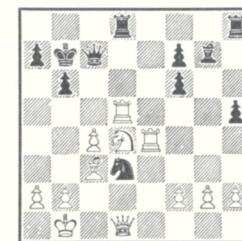
CARO-KAN

Hvit: Dag Belsnes.

Sort: Gösta Kvist, Finland.

1. e4, c6. 2. d4, d5. 3. Sc3, dxe4. 4. Sxe4, Sf6. 5. Sxf6, (Dette avbytte er å foretrekke fremfor den annen variant som spilles 5. Sg3. Hvit får en gunstig og hurtigere utvikling). 5. —, gxf6. 6. Lf4, Lf5. 7. Dd2, e6. 8. Ld3, Lxd3. (En stygg feil ville være å slå d-bonden, da sort etter 9. Lxf5, Dxd2 osv. ville få en sårbar trippelbonde i f-linjen). 9. Dxd3, Sd7. 10. Sf3, Da5†. 11. Ld2, Dc7. 12. 0-0-0, 0-0-0. 13. Db3, (I den

hensikt å bringe dronningen ut av d-linjen med samtidig kontrakt av bonden på f7, hvis sort forsøker motspill med e6-e5). 13. —, b6. (I betraktning kom her h5 og eventuelt Lh6 for å bytte løperen da sort har mange feltsvekkelser på de sorte felter). Th-e1, Kb7. 15. Kb1, h5. 16. c4, e5. (Sikkert en for-hastet plan da sorts kongestilling er lett sårbar så meget mer som sort er etter i utviklingen, men sort har en vanskelig stilling. Å forsøke var fremdeles Lh6 17. Lc3, Th-e8 for å møte det hvite angrep i d-linjen). 17. Lc3, Lg7. (En sørgelig løperplass, men sort kan ikke slå på d4 og må derfor gardere seg mot xe5). 18. d5, cxd5. 19. Txd5, Sc5. 20. Dd1, e4! (Et godt forsøk på motangrep, men nu blir det samtidig flere feltsvekkelser i kampsonen). 21. Sd4!, Sd3. (En indirekte gardering av e-bonden ved å spille på kvalitetsgevinst Sxf2 osv.) 22. Txe4!

(Men hvit har øyensynlig regnet lengre enn sort. Slår nu sort på f2 følger 23. Df3, Sxe4. 24. Dxe4 og sort er forsvarsløs i den hvite diagonal). 22. —, Txd5. 23. Dxd3! (Hvit spiller elegant på fortsatt utnyttelse av den hvite diagonal. Det er langt sterkere enn å slå tårnet som nu ville gi sort mot-chanser etter 23. cxd5, Sxf2. 24. Df3, Sxe4. 25. Dxe4, f5. 26. Df3, Lxd4 som ville umuliggjøre paraden Dc6, senere om d-bonden går frem med sjakk). 23. —, Td7. 24. Df3, Kc8. (Ellers følger avdekkersjakk med katastrofe. Det

Arne Lunde severen høyfjellsmester

Arne Lunde suveren høyfjellsmester. I flotte omgivelser og under den beste stemning ble Norges Sjakkforbunds turnering på Nevra Høyfjellshotell ved Lillehammer avviklet i dagene 31. januar til 2. februar. Dessverre innløp der endel forfall i siste liten, men allikevel var det 19 spillere av begge kjønn og i alle aldre som var møtt frem ved brettene da Forbundets driftige og dristige president, Arnold J. Eikrem, ønsket velkommen fredag morgen. Eikrem fungerte som turneringsleder og deltok også selv i turneringen.

På forhånd var det visst mange som hadde regnet med at kampen om førsteplassen og de 300 kr. skulle komme til å stå mellom to-tre yngre spillere fra Oslo og Bergen, men da hadde man nok bokstavelig talt gjort regning opp uten Arne Lunde. Den sympatiske Lillehammer-mesteren gjorde en meget jevn og solid innsats gjennom hele turneringen, som han gjennomførte ubeseiret. Det var spesielt hyggelig at nettopp Lunde, som i egenskap av turneringsleder bar så meget av dagens byrde og hete under siste års landsturnering på Lillehammer, nu også selv fikk anledning til å delta og gå til topps.

truet 25. Te8† Ka6. 26. b4, b5. 27. cxb5† Kb6. 28. a4, a6. 29. a5† Ka7. 30. b6† med matt-avgjørelse). 25. Sf5, Lf8. 26. Te8†, Td8. 27. Da8†, Kd7. 28. Txd8† oppgitt.

Et av hvit konsekvent og sterkt gjennomført parti, og utvilsomt en av turneringens beste prestasjoner.

(Aftenposten 11. jan. 1958)

Lunde gav to remiser gjennom de seks rundene og oppnådde følgelig 5 poeng. Et helt poeng bak ham kom så et kobbelt av halsende hunder - hele fem stykker, som måtte finne seg i å dele broderlig det som var tilbake av premier. Ved kvalitetsberegning fremkom den nyanserte rekkefølge som er gjengitt nedenfor.

Et meget hyggelig og sympatisk bekjentskap - både ved brettet og ellers - var svensken Ove Alfredsson fra Stockholm. Han hadde foran siste runde teoretisk chance til å erobre førstepremien, men tapte mot Bockman, og måtte dermed bli med på deling av annenplassen. Man må vel ha lov å si at seedet nr. 1 og 2 (seedingen var foretatt a.h.t. det spesielle «pairing system» som ble anvendt i de innledende runder), Per Ofstad og Knut Bockman, ikke egentlig overbeviste i turneringen, og neppe var i sin beste form - om de da noensinne har vært det. For Arnold Eikrem, som ikke har deltatt så flittig i turneringer den senere tid, måtte imidlertid resultatet virke oppmuntrende - så meget mere som han kunne vende hjem til Trondheim med et par relativt pene skalper i beltet. Den største overraskelsen var imidlertid Willy Olsen fra Oslo, som ledet sammen med Lunde etter fire runder, og som i siste runde mot dansken Schiøtt Hansen hadde store gevinstchanser og muligheter for å erobre annenpremien alene. Olsen er tidligere klubbmester i Mo i Rana, og således ingen uerfaren spiller, men hans innsats var denne gang ikke desto mindre forbausende sterk - bl.a. slo han Eikrem og oppnådde en riktignok noe heldig remis mot A. Lunde.

Seedet nr. 3, Haakon Opsahl kom derimot lenger bak i køen enn ventet, men enda mer skuffet nok Ragnar Hoen - den 17-årige juniorspilleren som gjorde det så bra i den internasjonale Oslo-turneringen omkring nyttår. På Nevra lot han til å slurve svært meget, og han oppnådde bare 2½ p.

Dansken Bent Schiøtt Hansen, som også er juniorspiller, var ofte preget av usikkerhet i avgjørende situasjoner, men vil nok la høre fra seg senere. Av de øvrige deltagere må man nevne Viggo Mathisen fra Lillehammer, som bl.a. beseiret Ofstad og utvilsomt også hadde visse muligheter i sitt parti mot Bockman, hvor han imidlertid tapte til slutt.

For en gangs skyld fikk noen av våre sjakkspillende damer anledning til å prøve seg mot mannlige konkurrenter, og det spørs om ikke den kategoriske myten om at damer ikke kan spille sjakk fikk et lite skudd for bagen oppe på Nevra. Mary Klingen scoret 3 poeng - det sier ikke så meget, men mer forteller den kjennsgjerning at hun i et par av sine tapte partier stod til regulær gevinst, men manglet den nødvendige sikkerhet og utholdenhet til å fullføre verket. Den svenske deltager innrømmet villig at han burde ha tapt mot fru Klingen, og han var åpenbart forbauset over hennes standard. Også fru Rosseland har grunn til å være fornøyd med innsatsen - særlig må hennes remis mot seedet nr. 3, mesterspilleren Haakon Opsahl, telle. Fru Kvinge var nok den som hadde minst erfaring og rutine, men med større øvelse vil sikkert også hun kunne ta kampen opp mot mange mannlige konkurrenter.

Hvis man spør om turneringen - bortsett fra det rent geografiske - lå på et høyt nivå, er det vanskelig å

Høyfjellsmesteren Arne Lunde, øverst, Kaare Olsen og Arnold J. Eikrem.

svare bekreftende. Dertil var de rene bukker og posisjonelle feiltrekk for mange, og dertil ble parsammensettingen ofte for ujevn. Det forserte tempo med to runder pr. dag gjorde nok også sitt til å svekke nivået. Personlig tar undertegnede det som et dårlig tegn at han aldri kom i tidsnød, til tross for den reduserte betenkningstid (50 trekk på 2 timer). Det kan tyde på at jeg fikk gevinstene for lett og spilte for overfladisk og lite gjennomtenkt i de partiene jeg tapte. Det samme gjelder sikkert de fleste av deltagerne. Ikke desto mindre ble det også spilt mange gode og jevne partier - særlig i de siste rundene, da de beste møttes.

Turneringens deltagere forsømt heller ikke det rent selskapelige under det tre dagers opphold på luksushotellet, hvor det foruten sjakkspillerne også bodde ca. 60 gjester forøvrig, representere en rekke nasjoner. Hvorvidt selskapslivet øvet den gunstigste innvirkning på spillovånet, skal være usagt. Derimot ble friluftslivet bare i liten utstrekning dyrket - og her lå nok damene noen springerhoder foran, idet de deltok i kanefart o.l. En flerhet av de mannlige deltagere satte visstnok ikke sine ben utenfor døren på tre døgn, idet de var lojale mot sin president.

Det var et 100 % vellykket opphold, og alt var gjort fra hotellets ledelse for at deltagerne skulle føle seg vel. Det ble fra alle parter ytret ønske om at arrangementet må bli gjentatt neste år, og det er da å håpe at turneringen vil få enda større oppslutning, både i topp og bredde. Eksperimentet frister iallfall i høy grad til gjentagelse, og initiativtageren, Arnold J. Eikrem, har all ære både av ideen og av dens gjennomførelse. K. B.

Resultater:

1. Arne Lunde, Lillehammer, 5 p. 2. O. Alfredsson, Stockholm, 4 p. (15,80 kv.p.). 3. Knut Bockman, Oslo SS, 4 p. (14,80 kv.p.). 4. Arnold J. Eikrem, Trondhjem, 4 p. (14,60 kv.p.). 5. Per Ofstad, Bergen, 4 p. (13,85 kv.p.). 6. W. Olsen, Oslo SS, 4 p. (12,55 kv.p.). 7-8. Bent Schjøtt Hansen, Samsø, 3½ p. 7-8. Haakon Opsahl, Oslo, 3½ p. 9-13. Kaare Olsen, Lillehammer, 3 p. 9-13. Sverre Moe, Lillehammer, 3 p. 9-13. Viggo Mathisen, Lillehammer, 3 p. 9-13. Harald Lunde, Oslo, 3 p. 9-13. Mary Klinge, Oslo, 3 p. 14-17. Ragnar Hoen, Oslo, 2½ p. 14-17. Olaf Vikingdal, Risør, 2½ p. 14-17. Odd Kastbraaten, Oslo, 2½ p. 14-17. Håkon Josten, Lillehammer, 2½ p. 18. Karen Rosseland, Oslo, 2 p. 19. Asta Kvinge, Oslo, 1 p.

FRANSK PARTI

Hvit: Knut Bockman.

Sort: Arne Lunde.

1. e4, e6 .2. d4, d5. 3. Sc3, Lb4. 4. e5, c5. 5. Dg4, Se7. 6. Dxc7, Tg8. 7. Dh6, cxd4. 8. a3, dxc3. 9. axb4, Sc6. 10. Sf3, Sxb4. 11. Dxb7, cxb2. 12. Lxb2, Dc7. 13. c3, Sc6. 14. Lb5, Txg2. 15. Kf1, Tg8. 16. La3, Da5. 17. Dd3, Ld7. 18. Ke2, Sg6. 19. Kd2, Sxe5. 20. Sxe5, Sxe5. 21. Dh7, 0-0-0. 22. Lxd7†, Kxd7. 23. Le7, Db6. 24. Lxd8, Dxf2†. 25. Kc1, Tg2 og hvit gav opp.

SICILIANSK

Hvit: Knut Bockman, Oslo.

Sort: Ove Alfredsson, Stockholm.

1. e4, c5. 2. Sf3, Sc6. 3. d4, cxd4, 4. Sxd4, Sf6. 5. Sc3, d6. 6. Lg5, e5.

Et overraskende trekk, som nok har sin spesielle forklaring. Ved 6. —, e6 hadde man fått den vanlige oppstilling i Richter-Rausser-varianten (kjen-

netegnet ved Dd2 og 0-0-0). Nettopp denne varianten hadde imidlertid svensken selv spilt som hvit i partiet mot Eikrem dagen før, og derved tilkjennegitt at han selv likte den. Om han nu tillot meg å spille den mot seg, ville jeg følgelig få et psykologisk overtak, så meget mer som jeg hadde fortalt ham den foregående aften at jeg selv hyppig spilte varianten som hvit. Derfor avvikelsen!

7. Sb3,

Ved 7. Sb5 hadde man via trekkomkastninger kommet inn i kjente teori-baner (7. —, a6. 8. Sa3, Le6. 9. Sc4, Sd4. Bronstein-Pilnik, Moskva 1956). Partifortsettelsen er mindre anvendt, men absolutt spillbar.

7. —, a6. 8. Le2, Le6. 9. 0-0, Le7. 10. f4!, 0-0.

Muligens burde sort her ha valgt fortsettelsen 10. —, exf4. 11. Lxf4, Se5 selv om han da gir hvit feltet d4 for springeren. En annen mulighet hadde vært å spille b5 tidligere, for å kunne plasere løperen på c4. Nu er sort nesten nødt til å bytte løperen mot springeren på b3, og dermed får hvit full kontroll over d5, uten at sort får noen motchanser på dronningfløyen. Å returnere til d7 med løperen virker heller ikke tiltalende.

11. f5, Lxb3. 12. axb3, Sd4.

12. —, Sxd4 strander på 13. Lxe7, Sxc3. 14. Lxd8, Sxd1. 15. Lb6 og springeren er fanget (15. —, Sxb2. 16. Tb1).

13. Ld3, Tc8. 14. Lxf6!, Lxf6. 15. Sd5, Kh8. 16. c3, Sc6. 17. Tf3, Lg5. 18. Th3, g6. 19. Dg4,

Hvit har med temmelig enkle midler tiltunget seg en overlegen angrepsstilling, og analyser har vist at det er vanskelig å finne noen bedre forsvarsmåte for sort enn den han har valgt de siste trekkene. Hvilket klart viser at sorts partiopplegg er galt.

Knut Bockman, øverst, Per Ofstad og Ragnar Hoen.

Kanskje Reshevsky er bedre!

«The Kid», Bobby Fischer, USA's 14-årige vidunderbarn, er som rimelig kan være det store samtaleemne i sjakkretse om dagen etter sin helt fantastiske seier i det amerikanske mesterskap ved nyttårstider, hvor han i overdådig stil distanserte hele den forsamlede amerikanske hjernetrust, deri inkludert «den vestlige verdensmester» Samuel Reshevsky.

Sjakkpressen har da også beskjeftiget seg meget med den unge himmelstormer og de lærde synes å være skjønt enige om at man her står ovenfor sjakkhistoriens mest bemerkelsesverdige og største barnefenomen, en naturbegavelse av veldige dimensjoner.

19. —, Tg8. 20. f6!

Overraskende, men sterkt. Sort truet med gxf5 Dxf5 Tg7, hvorefter det er vanskelig å finne noen tvingende gevinstfortsettelse for hvit. Nu er sort tvunget til å slå bonden på en mindre bekvem måte.

20. —, Lxf6. 21. Tf1, Lg5.

På 21. —, Lg7 hadde også fulgt 22. Txf7, hvilket truer både 23. Dxc6 og 23. Txf7!, Kxh7. 24. Dh3† og matt i neste trekk.

22. Txf7, Tg7. 23. Thf3, Lf4. 24. Txc7, Kxc7. 25. De6!

Lammer den sorte stilling fullstendig. 25. —, Kh8. 26. g3, Lh6. 27. Tf7, b5. 28. Td7, Dg5.

Et siste forsøk.

29. Df7, Dc1†. 30. Lf1, Le3†. 31. Kh1, oppgitt.

Anm. av K. Bøckman.

«Bare det nu ikke ender med en naturkatastrofe», engster den kjente svenske ekspert Erik Lundin i «Dagens Nyheter».

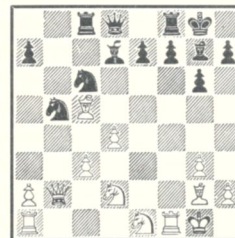
De som kjenner Bobby vel, vet å fortelle at han er en kjekk og kvikk gutt, rolig og avbalansert. At en del av den amerikanske presse oppsett har skildret ham som litt av en særting, «med mangelfuldt utviklede sjelsevner» er ikke annet enn sensasjonsmakeri og rent tøv, eller kanskje hellere at enkelte helst ønsker å se et sjakkvidunderbarn slik!

Man har også allerede begynt å veie Bobby's chanser i sensommerens interzoneturnering, hvor han for første gang tørner sammen med de russiske stålmann og den øvrige verdenselite. Men til den tid har vel «The Kid» vokset ytterligere både i alder og visdom, så Moskva må forberede seg på det verste...

Like etter at Bobby's mesterskap var et faktum ble han spurt av en reporter om han nu mente at han var USA's beste spiller. Bobby svarte nølende som om han ikke riktig hadde gjort opp sin mening: «Kanskje Reshevsky er bedre!»

Hans mesterskap ble vunnet med blanke og skarpe våpen. Mot George Kramer, som sort i et konge-indisk parti viste han et av de mest fremtredende trekk i sin spillestil, den omsorgsfulle og metodiske angrepsoppbygning. 1. Sf3, Sf6. 2. g3, g6. 3. Lg2, Lg7. 4. 0-0, 0-0. 5. d3, (Bedre er 5. d4. Manøveren d3 fulgt av e4 er med henblikk på løper g2 ikke særlig å anbefale.) 5. —, d6. 6. e4, c5. 7. c3, Sc6. 8.

Se1, Tb8. 9. f4, Se8. 10. Le3, Ld7. 11. Sd2, b5. 12. e5, (Derefter blir hvit sittende med hengende og svake centrumsbønder, der raskt gir sort leilighet til vakre kombinasjoner). 12. —, dxe. 13. Lxc5, exf. 14. Txf4, Sc7. 15. Tf1, b4. 16. Dc2, bxc. 17. bxc, Sb5. 18. d4, Tc8. 19. Db2,

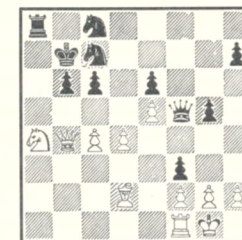
19. —, Sxc3! 20. Dxc3, Sxd4. 21. Db4, Se2†. 22. Kh1, Txc5. 23. Dxc5, Lxa1. 24. Se-f3, Lb2. 25. Te1, Sc3. 26. Dxa7, Le6. 27. a3, Dd6. 28. Da5, Ld5. 29. Sb1, Ta8. 30. Db4, Dxb4. 31. axb, Lxf3. 32. Sxc3, (Hvis 32. L.f3 så ville naturligvis Ta1! følge). 32. —, Lxg2† og hvit gav opp.

Mot titelforsvareren Bisguier viste Bobby sine evner som angrepsspiller, som hvit i det etterfølgende franske parti: 1. e4, e6. 2. d4, d5. 3. Sc3, Lb4. 4. e5, b6. (Sort viker bort fra det sedvanlige c5 og forsøker mindre opptråkkede stjer.) 5. a3, (Direkte Dg4, der bl.a. anbefales varmt av Bronstein, ansees som det sterkeste, dermed er dog ikke sagt at den av hvit nu valgte fortsettelse er mindreverdige). 5. —, Lxc3†. 6. bxc3, De7. 7. Dg4, f5. 8. Dg3, La6. 9. Lxa6, Sxa6. 10. Se2, 0-0-0. (Sort har nådd sitt første mål, men fortsettelsen viser at hans partianlegg trenger forbedringer. Det hvite angrep ruller uimotståelig frem, mens det sorte motspill hverken er raskt eller kraftig nok). 11. a4!, Kb7. 12. 0-0, Df7. 13. c4, Se7. 14. Lg5, dxc4. 15. Dc3, Sd5. 16. Dxc4, Ta8. 17. Ld2,

Bobby Fischer.

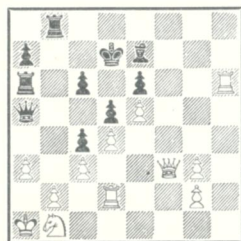
f4. 18. Ta3, g5. 19. a5, c6. 20. axb, axb. 21. Db3, Sa-c7. 22. c4, Txa3. 23. Dxa3, Ta8. 24. Db3, Se7. 25. Sc3, Df5. 26. Db4, Sc8. 27. Sa4, f3. (Den eneste lille redningshåp ligger i dette trekk, da det inneholder diverse matrusler - men Bobby ser alt!).

28. Sc5†! Kb8. 29. Sd7†, Kb7. 30. Db3, Dg4. 31. Sc5†! Kb8. 32. g3!, Dxd4. (På 32. —, Dh3 følger 33. Sd7† og Dxf3). 33. Le3, Da1. (Også dette siste forsøk, med truslen Dxf1†, blir sikkert par-

rett). 34. Tb1, Ta3. 35. Sd7†, Kb7. 36. Dd1, Da2. 37. Sxb6, Sxb6. 38. Txb6†, Kc8. 39. Dxf3, Dxc4. 40. Df8†, Kd7. 41. Dxa3 og sort gav opp.

Også mot Mednis gav Bobby prov på sin dyktighet som angrepsspiller. Etter sort's 31. trekk var man kommet frem til følgende stilling:

Han vant nu på følgende elegante vis: 32. Txe6!, Lxa3. 33. Sxa3, Kxe6. 34. Dg4†, Ke7. 35. Tf2, Te8. 36. Dg5† Kd7. 37. Tf7†, Kc8. 38. Df5†, Kb8. 39. Dd7, oppgitt.

Sluttresultatet ble: 1. Fischer, 10½ p. 2. Reshevsky, 9½ p. 3. J. T. Sherwin 9 p. 4. W. Lombardy, 7½ p. 5. Berliner 7 p. 6-8. Denker, Feuerstein og Mednis 6½ p. 10-11. Bisguier og Bernstein 5 p. 12-13. A. Di Camillo og Turner 4½ p. 14. Kramer, 3 p.

Gunnar Moe rehabiliterer seg - og forbundsstyret?

Gunnar Moe fra Tønsberg ble, som kjent, desidert jumbo under Nordisk Turnering i Helsingfors sist sommer - og mange lot sin vrede gå ut over Forbundsstyret fordi de tillot ham å starte i den «fine» klasse.

Nu har imidlertid Gunnar Moe påny deltatt utenfor landets grenser, nemlig i Roskilde's jubileumsturnering, hvor han rehabiliterte seg pent ved å legge beslag på 2. plass like etter ex-Danmarksmeesteren Eigil Pedersen, som han fulgte like til døren! Vi cite-

rer «Skakbladet»: - I de følgende runder lagde Eigil Pedersen sig i spidsen, dog hårdt trengt av Gunnar Moe, der hadde et helt andet frisk og navnlig sikkert spil fremme end ved Nordisk Turnering i Helsingfors sidste år, og først i sidste runde falt avgjørelsen, idet Eigil Pedersen vandt over Fr. Carlsen, medens Moe måtte nøjes med remis mot Tore Danielsen.

Poengstillingen ble: Eigil Pedersen 7 p. Gunnar Moe 6½ p. Sejr Holm Pedersen 6 p. Axel Nielsen 5 p. Tore Danielsen og Ove E. Rasmussen 4 p. H. Laurberg, P. Danielsen og P. Korning 3½ p. Fr. Carlsen 2 poeng. Nu, feltet er ikke så særlig skarpt, men Moe's resultat må registreres som en pen fremgang. Om der nu er Moe's deltagelse i Helsingfors, der har virket befremmende på hans spill skal være usagt...

Uttagningen til Olympiaden i München.

Norges Sjakkforbund's styre har besluttet at det norske lag skal uttaes slik:

- a) Uttagningsturnering i Oslo under påsken: 3 spillere.
- b) Norgesmeesterskapet i Ålesund: 1 spiller.
- c) Norges Sjakkforbunds styre tar ut 2 spillere umiddelbart etter Norgesmeesterskapet - og setter opp laget i endelig spilleorden.

Uttagningsturneringen i Oslo under påsken, fra onsdag 2. til og med mandag 7. april, med maksimum 24 deltagere der spiller 8 runder Monrad, med anvendelse av Coons pairing system. Startkontingent kr. 40,00 - og anmeldelsesfrist 15. mars. De tre første får tur-retur Oslo-München med 2. kr. jernbane.

STORE NEDERLAG I STOCKHOLM

A. . . . . 15—5
Junior . 12—8

Der var et dødsdømt norsk A-lag - uten bla. Vestøl, Johannessen, Myhre og P. Lindblom - der inntok kamparenaen Norrtullspalatset i Stockholm, lørdag 30. november til den første landskamp mot Sverige siden 1954. De blågule stilte med et fryktinggydende lag - det sterkeste på ti år - alle de store kanonene, minus Ståhlberg, var på plass

Til de norske spilleres ros skal der imidlertid sies at de kjempet «til siste blodsdråpe». Og hadde fru Fortuna smilt en smule til oss, så hadde der ikke blitt med bare 3½—6½, - for Barda sen., Haave, Ofstad og Bøckman hadde alle gevinsten innen rek-

kevidde og dessuten stod jo både Halvorsen og Ibenfeldt lenge godt nok, mens der skal villig innrømmes at Morcken's seier var meget heldig.

Søndag tok imidlertid svenskenes store rutine og spilledyktighet ut sin rett - og der ble den reneste katastro-

A-kampen:

1. O. Barda—Z. Nilsson	½—½	½—½
2. O. B. Morcken F. Ekström	1—0	0—1
3. E. Haave—E. Lundin	½—½	0—1
4. T. Støre—O. Sterner	0—1	1—0
5. A. S. B. Krogdahl—Å. Stenborg	½—½	0—1
6. O. Ibenfeldt—A. Fridh	0—1	0—1
7. Y. Barda—K. Sköld	0—1	0—1
8. S. Halvorsen—B. Hörberg	0—1	0—1
9. P. Ofstad—I. Johansson	½—½	0—1
10. K. Bøckman—E. Arnlind	½—½	0—1
	3½—6½	1½—8½

Juniorkampen:

1. E. Stensholt—R. Hallerød	0—1	1—0
2. J. Reed—H. O. Hålen	½—½	1—0
3. R. Hoen—S. Ericsson	0—1	1—0
4. D. Belsnes—G. Ericsson	0—1	1—0
5. S. Lindblom—B. Grafström	0—1	½—½
6. J. Øvergård—I. Martinsson	0—1	—
H. Josten—I. Martinsson	—	0—1
7. T. Hestdal—I. Sellberg	½—½	0—1
8. K. Nilsen—S. Zenker	0—1	—
R. Evensen—S. Zenker	—	½—½
9. L. Ekeli—J. Söderberg	½—½	0—1
10. G. Meyer—O. Kinnmark	½—½	1—0
	2—8	6—4

fe for de norske farver, med utklasingssifrene $8\frac{1}{2}$ — $1\frac{1}{2}$. Dagens eneste, men dog store lyspunkt var Thor Støre's fine gevinst mot Nordensmesteren Olof Sterner

Våre juniorer ble faktisk feiet ut av brettene lørdag; $8\frac{1}{2}$ — $1\frac{1}{2}$ i vår disfavor.

Søndag hadde imidlertid guttene kvittet seg med alt som heter reisetretthet, premiere- og bortebanenervøstet, for å citere en av de svenske lederne, - og leverte en stilig og inspirert opphøring; 6-4 med de sorte brikker! Mon hvordan sluttresultatet hadde blitt med Schulstok, Østerberg og Stavnum på plass?

Folke Ekström gjorde come back i internasjonal sjakk under landskampen etter mange års fravær - men det blir kun med lagmatcher, forsikrer han.

Ekström dukket plutselig opp på den internasjonale arena like etter siste verdenskrig og leverte noen helt briljante prestasjoner i Hastings og Zaanstreek i fint selskap, men trakk seg så tilbake fra aktiv sjakk. At han fortsatt har sting i sitt spill, viste han i 2. runde mot Morcken!

Hvit: Folke Ekström.
Sort: Otto B. Morcken.

1. e4, c5. 2. Sf3, d6. 3. d4, cxd4. 4. Sxd4, Sf6. 5. Sc3, a6. 6. Lg5, e6. 7. f4, Le7. 8. Df3, Dc7. 9. 0-0-0, Ld7.

I den senere tid har man mest forsøkt 9. —, Sb-d7 i denne stilling. Sort er på

EKSTRÖM

■ Lørdag 30. november var en stor dag for svensk sjakkliv da Sveriges Schackförbund tok i besittelse sine nye og gedigne lokaler i «Norrtullspalatset» på Sveavägen. - Det er dog ikke uten et aldri så lite stikk av misunnelse at jeg ønsker S.S.F. tillykke... uttalte Arnold J. Eikrem bl.a.!

■ På avslutningsbanketten søndag aften ble Sveriges Schackförbund's ordförande Folke Rogard overrakt det av danske sjakkvenner i 1947 oppsatte trofé som Sverige nu erobret med sin seier over Norge, tiltross for at det ennå gjenstår en kamp mellom Sverige og Danmark.

■ Arne S. B. Krogdahl ble stor og hjertelig hyldet til del på avslutningsbanketten og fikk bl.a. overrakt en erkjentlighetsgave fra herr Rogard, for å ha deltatt i samtlige landskamper, 18 i tallet, mellom Danmark-Sverige-Norge i denne pokalserien siden 1947! Vel blåst Arne!

det rene med at direkte 9. —, Sc6 ikke er bra for 10. Sxc6, bxc6. 11. e5, dxe5. 12. fxe5, Sd5. 13. Lxe7, Sxe7. 14. Se4, 0-0. 15. Dc3 slik som i partiet Keres—Ståhlberg, Aljechin-turneringen 1956, og vil med løperne støtte springerens utvikling, et trekk som får sin kraftige gjendrivelse.

10. e5!
Den eneste måte å søke komme den sorte spillemåte til livs. I uttagningsturneringen i Stockholm til Moskva-olympiaden spilte S. Nyman mot Z. Nilsson mindre sterkt 10. Ld3 hvorpå

10. —, Sc6. 11. Sxc6, Lxc6. 12. Dh3, 0-0-0- førte til et spill med like chanser.

10. —, dxe5, 11. fxe5, Sd5. 12. Lxe7, Sxe7. 13. Dg3, Sg6. 14. Se4!, 0-0.

Efter 14. —, Dxe5. 15. Sd6†, Ke7 skulle der følge 16. Da3 med uparerbare trusler.

15. Sd6, Sc6. 16. Sxc6, Lxc6. 17. Ld3, Ld5.

Sort planlegger å spille f5 og vil først forebygge Lc4, hvilket dog bedre hadde skjedd med 17. —, b5.

18. h4, f5. 19. Lxf5!

Et, som det forefaller nærliggende skinnoffer, men i virkeligheten innledningen til en dyptenkt kombinasjon.

19. —, Sxe5.

Sort hadde satt sin tillit til dette trekk og nu ser det ut som om stillingen skal kunne holdes for på 20. —, Dxe5, Txf5 har han intet å frykte.

20. Txd5!

Kombinasjonens poeng! Hvis nu 20. —, Txf5 så 21. Sxf5, exf5. 22. Sh6†, Kh8. 23. Dxe5! med officersgevinst.

20. —, exd5. 21. Dxe5, Txf5. 22. De6†, Tf7. 23. Tf1, Tf8?

Hermed besegler sort sin skjebne. Med 23. —, Dxd6! 24. Dxf7†, Kh8. 25. Dxb7, Tb8 hadde han kunnet budt langvarig motstand, men hans svakere bondestilling og hvits merbonde bør så «småningom» felle utslaget.

Zandor Nilsson i T.f.S.

Hvit: Olof Sterner. Sort: Tor Støre.

1. d4, d5. 2. e4, c6. 3. Sf3, Sf6. 4. Sc3, dxc4. 5. e4,

Denne gambittfortsettelse forekommer nu tildags så sjelden at der er grunn til å mistenke at de hvite angrepsmulighetene er verd den offrede bonde. Særskilt partiet Szabo-Petro-

sjan i matchen Ungarn-Sovjet 1955 peker i denne retning.

5. —, b5. 6. e5, Sd5. 7. a4, e6.

Efter vår mening det beste trekk, da alle forsøk å utvikle løperen til e6, f5 eller g4 slår mindre vel ut.

8. axb5, Sxc3. 9. bxc3, cxb5. 10. Sg5, Lb7. 11. Dh5, g6.

Naturligvis ikke 11. —, Sd7 for 12. Sxe6.

12. Dg4, Le7. 13. Le2, a5.

Trolig ikke like bra som 13. —, Sd7, på hvilket der i det ovennevnte parti fulgte 14. Lf3, Dc8. (Dårligere 14. —, Dc7. 15. Se4, Sb6. 16. Lh6, Tg8. 17. Lg5 Geller - Unzicker, Saltsjøbaden 1952). 15. La3?, Lxf3. 16. Sxf3, Da6 med fordel for sort. Også på andre trekk som 15. Se4 er det ikke lett å se hvordan hvit skal fortsette angrepet.

14. Lf3,

Her kommer 14. Tb1 sterkt på tale, for b-bonden må beskyttes av dronningen fra d7, hvilket vanskeliggjør springerens utvikling. F.eks. 14. Tb1, Dd7. 15. Se4 med truslen Lg5.

14. —, Ld5. 15. Se4, h5!

Forhindrer 15. Lh6.

16. Dg3, Sc6. 17. h4, Tc8. 18. Sd6†?

Dermed får hvit en svak bonde å gardere og bereder seg selv nye bekymringer. Det rette var 18. Lg5.

18.—, Lxd6. 19. exd6, Lxf3. 20. gxf3, b4. 21. Lg5, f6. 22. Ld2,

Efter 22. d7†, Kxd7 hadde den sorte majestet hatt endel farer å utstå.

22. —, Kf7. 23. cxb4, e5!

Et fremstøt i det rette øyeblikk. Sort faller ikke for fristelsen 23. —, axb4. 24. Lxb4!, Sxb4?. 25. Ta7†, Kf8. 26. Dxc6 og hvit vinner.

24. dxe5, Sxe5. 25. Lc3, Dxd6. 26. Txa5?

Et avgjørende feil. Den farlige springeren måtte uskadeliggjøres med 26. —, Lxe5.

STÅHLBERG

jubilerer sterkt

Sverige's mest fremgangsrike spiller gjennom tidene, stormester Gideon Ståhlberg, der gjennom mange år boltret seg hjemmevant blant verdens-eliten, rundet de femti den 26. januar. Bursdagen ble bl.a. celebrert med en eksklusiv turnering, foranstaltet av de glimrende og utrolig flittige arrangører i stormesterens fødeby Göteborg. De hadde unnfanget den originale idé å invitere to av Ståhlberg's gamle stridsbrødre og likeledes femtiårs jubilarer, de russiske stormestre Salo Flohr og V. Ragozin.

Bursdagsbarnet var selvfølgelig det naturlige midtpunkt - også takket være sitt gedigne spill, der innbrakte ham en meget meriterende førsteplass, dog først etter en sylskarp duell med de to russiske stormestre.

Sluttresultatet ble: 1. Ståhlberg 6 p. 2-3. Flohr og Ragozin begge 5½ p. 4-5. L. Laurine og E. Ahmann, 3 p. hver. 6. Y. Aspström 2 p. 7-8. H. Carlsson og V. Olofsson begge 1½ p.

Ståhlberg tok også hånd om premien for det best spilte parti - helt korrekt på deling med Ragozin - for sin gevinst i det etterfølgende parti, som hvit, mot Laurine:

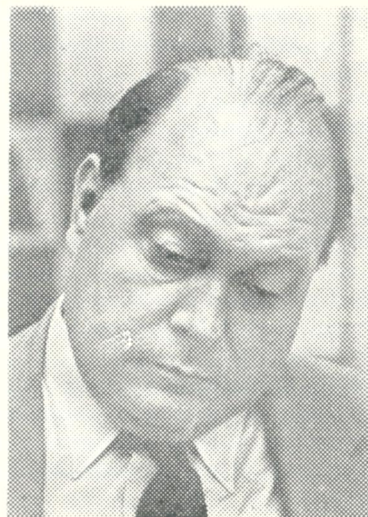
1. Sf3, d5. 2. d4, Sf6. 3. e4, c6. 4. e3, Lf5. 5. Ld3, Lxd3. 6. Dxd3, e6. 7. 0-0,

26. —, Sd3†. 27. Kf1, Sf4. 28. Ta7†, Kf8. 29. Td7,

Den eneste måte å redde dronningen på, men alt er nu forgjeves.

29. —, Dxd7. 30. Dxf4, Dd3†. 31. Kg2, Dxc3. 32. Te1, Kf7. Oppgitt.

Zandor Nilsson i T.f.S.

Gideon Ståhlberg.

Se4. 8. Sf-d2, f5. 9. f3, Sxd2. 10. Lxd2, Ld6. 11. cxd, cxd. 12. e4, 0-0. 13. e5, Lc7. 14. Sc3, Sc6. 15. Se2, Lb6. 16. f4, Kh8. 17. Kh1, Tc8. 18. Ta-c1, Tf7. 19. Tg1, Dh4. 20. Tc-f1, Tf-c7. 21. Tf3, La5. 22. Th3, De7. 23. Lxa5, Sxa5. 24. g4, (Det gitte trekk der praktisk talt garanterer hvit en fribonde, for Tf8. 25. gxf5, Txf5 strander jo på 26. Sg3, og etter g6 25. gxf5, gxf5 blir feltet f6 et kjærnt mål for hvits springer). 24. —, Df7. 25. gxf5, Dxf5. 26. Dxf5, exf5. 27. Sc3, Tc4. (Principielt riktig - man skal spille aggressivt i lignende stillinger. Men kanskje ikke akkurat i denne? 27. —, Sc6 var nok å foretrekke). 28. Td3! Sc6. 29. Sb5, Tb4. 30. Sd6, Tf8. 31. e6! (Sputnik løsgjør seg). 31. —, Se7. (Direkte forbausende å se at sort ikke spilte Txb2. Ikke bare for bondegevinstens skyld, men også for å kunne besvare Tc3 med Te2. Men etter Txb2 32. Te1! Se7. 33. Tc3 skulle hvit ha vunnet på akkurat samme vis som i partiet). 32. Tc3, Tb6. 33. Tc7, Txd6.

34. Txe7, g6. 35. Te1, Tc6. 36. Txc6, bxc6. 37. Txa7, Te8. 38. e7, Kg7. 39. a4, Kf7. 40. a5, c5. 41. bxc5, d4. 42. Kg1, d3. 43. Kf2, Tb8. 44. Ke3, Txb2. 45. Kxd3, Txd2. 46. c6 og sort gav opp.

(Anm. efter Tidskrift för Schack).

Lukrativ sjakk i Texas

Texas-oljemillionærenes store sjakkfest i Dallas, som forlengst er gått over i historien, endte med at USA's «golden boy» Samuel Reshevsky og fhv. Tito-partizan Svetoxar Gligoric delte de fleste dollars, i tallet 3500, hvilket skulle utgjøre den nette sum av ca. 24.500 norske kroner. Bent Larsen kom inn på 3. plass sammen med Laszlo Szabo og fikk «bare» 7750 dollars, så det er ikke det minste rart om han erger seg en lille smule over de klare gevinststillinger han satte bort til remis mot Evans og Yanofski. To kostbare halvpoeng får man medgi: 2.500 kroner pr. stk!

Sluttstillingen ble: 1-2. Gligoric, Jugoslaven og Reshevsky, USA, 8½ p. 3-4. Larsen, Danmark og Szabo, Ungarn, 7½ p. 5. D. A. Yanofski, Canada, 7 p. 6. Olafsson, Island, 6½ p. 7. Najdorf, Argentina, 5½ p. 8. Evans, USA, 5 p.

Svetoxar Gligoric

Samuel Reshevsky

Med en slik fryktinngydende bukket må man kunne karakterisere turneringen som den sterkeste besatte i 1957. Dog er partiene jevnt over ikke av den høye kvalitet man skulle vente og årsaken til det menes å være det sterkt forcerede spilleprogram med 6 partier pr. uke, - mon det alene med de premiene...?

Turneringens største overraskelse var det tidligere «vidunderbarn» D. A. Yanofski's fine resultat efter at han nu i flere år har vært borte fra hårde konkurranser grunnet sin sakførerpraksis. Vi har mottatt en artikkel fra Haakon Opsahl, hvor han forteller om den unge Yanofski:

Yanofski i Buenos Aires 1939.

Abie Yanofsky's glimrende innsats i Dallas har vakt berettiget oppsikt i norske sjakkretser. På undertegnede kom hans prestasjon ikke som noen overraskelse. Efter mange års opphold i Canada og som deltager på det kanadiske lag i olympiaden i Buenos Aires 1939, har jeg inngående kjennskap til Yanofski og hans karriere. Han gjorde seg første gang bemerket i denne olympiade. Jeg siterer mine egne ord i en artikkel i «Chess - Canadian Supplement» desember 1939:

«Kan man si at en ny stjerne ble oppdaget i Buenos Aires? Svaret på dette må bli ja. Ifølge den anerkjente

autoritet dr. Tartakower, lyser en ny stjerne på sjakkfirmamentet. Han oppdaget den etter et par runder. Før turneringen var slutt var den synlig for den store tilskuermasse som fylte Politeama. Denne nye stjerne er ingen ringere enn vår egen 15½ år gamle Abie Yanofsky. Han oppnådde 9½ p. av 10 partier. Det var måten han be-seiret sine motstandere på som vakte berettiget oppsikt hos alle, selv hos dr. Alekhine.»

Jeg skylder å gjøre oppmerksom på at dette resultat ble oppnådd i de innledende runder og i finale B.

Dr. Alekhines interesse i denne unge gutten var i høy grad ekstraordinær. Hver gang Alekhine forlot sitt bord for å ta seg en luftetur, gikk veien til Yanofskys bord. Dette gjentok seg hver aften.

Jeg overdriver sikkert ikke når jeg sier at i ingen sjakkolympiade har det hersket en sån stillhet i spillesalen som nettopp i Buenos Aires. Over alt ble en møtt med plakater - Silencio - Silencio - stille - stille.

Silencio ble avbrutt ved en anledning under denne turnering, og det var Yanofsky som sørget for det. I et høyst elegant fransk parti hvor Yanofsky hadde ofret flere offiserer, satte hans motstader fra Guatemala «kni-ven på strupen» og spilte Tg8 med trussel på dronningen på g7. For sikkerhets skyld hadde Guatemaleren (nynorsk) innstillet siktet godt, og plasert sin dronning på a8, altså med udekkbar matt på g2 i tilfelle dronningen flyttet. Guatemaleren lenet seg tilbake i stolen - smilte sån kun solen kan smile i syden...

Men solskinnnet varte ikke lenge,

det ble fulgt av smell - tårnoffer med sjakk - så fulgte en rekke sjakker. Da Guatemaleren til slutt ble satt matt, fulgte et jordskjelv i form av et minutt langt tordnende bifall.

Jeg har skrevet til Yanofski og bedt ham sende meg partiet til bladets lesere. Dere har sandelig noe å glede dere til før det atter blir vår i vårt deilige Norge.

(Vi kan imidlertid bringe partiet umiddelbart, da det tidligere har vært gitt våre lesere til del, nemlig i «Norsk Sjakkblad» nr. 1939).

Hvit: Yanofski.

1. e4, e6. 2. d4, d5. 3. Sc3, Sf6. 4. Lg5, dxe4. 5. Sxe4, Sb-d7. 6. Sf3, Le7. 7. Sxf6†, Sxf6. (Enklere er 7. —, LxS da 8. LxL, SxL gir sort likt spill). 8. Ld3, c5. 9. dxc5, Da5†. 10. c3, Dxc5. 11. 0-0, 0-0. 12. Te1, Td8. 13. Se5! (Stopper, Ld7, der ville gitt sort en solid stilling). 13. —, b6? 14. Lxf6! (Dette var resultatet av en halv times studie av stillingen. Resten av partiet kunne jeg faktisk spille i lyn-tempo, da jeg hadde kalkulert til alt etter 22. Txe6†). 14. —, Lxf6. 15. Lxh7†, Kf8. 16. Dh5, Lxe5. 17. Txe5, Dc7. 18. Le4, Lb7. 19. Lxb7, Dxb7. 20. Dh8†!, Ke7. 21. Dxc7, Th-g8. (Nu syntes sort å være meget lykkelig, eftersom hvit er stilt overfor å miste dronningen eller bli matt. Jeg skal ikke forsøke å beskrive hans ansiktsuttrykk etter mitt neste trekk). 22. Txe6†!, Kxe6. 23. Te1†, Kd6. (Sort har tre andre plausible trekk 23. —, Kf5, Kd7 eller Kd5, hvert eneste fører til en rask matt eller tap av dronningen). 24. Df6†, Kc5. 25. Te5†, Kc4. 26. b3†, Kd3. 27. Dd6†, Kc2. 28. Te2† oppgitt. (Anm. av Yanofski).

Michael Thal forsvarte Sovjet-mesterskapet!

Den 20-årige Riga-studenten Michail Thal vant det russiske mesterskap som nylig er avsluttet, og forsvarte dermed sitt mesterskap fra ifjor. Det er en helt fantastisk prestasjon, som bare Botvinnik tidligere har maktet, og bedriften blir ikke mindre når man ser deltagerlisten.

Rekkefølgen ble:

1. Thal 12½ p. 2. Petrosjan 12. 3. Bronstein 11½. 4. Averbach 11. 5-6. Spassky og Polugajevskij 10½. 7-8. Geller og Gurgenze 10. 9-10-11. Kortsnoj, Boleslavsky og Krogus 9½. 12-13. Kotov og Tajmanov 9. 14. Suetin 8. 15. Gipslis 7½. 16. Bannik 7. 17. Fuhrmann 6. 18-19. Borisenko og Tolush 4 poeng.

Thal lå noen få runder før slutt temmelig langt tilbake, og må ha spilt helt fabelaktig i innspurten. Det vidner om en utrolig evne til konsentrasjon og en veldig viljestyrke.

Første gang undertegnede møtte Michail Thal var under studenterympiaden i Uppsala i 1956. Da var Thal ganske ukjent, iallfall i Vest-Europa, og han spilte på annet bord, etter Kortsnoj. Dette var imidlertid den turnering da man for alvor ble oppmerksom på hans usedvanlige talent - både de partier han leverte og hans svære poenghøst måtte vekke oppsikt. Den fysiske nokså svakelige unggutten med det fremmedartede utseendet ble hurtig publikumfavoritt nr. 1, riktignok sterkt truet av amerikaneren Lombardy, som også vant seg et navn nettopp i Uppsala. Ikke minst måtte Thals fenomenale ferdighet som lynspiller imponere - jeg husker bl.a.

at han satt og spilte stormester Kotov, som var det russiske lags leder, sonder og sammen, - Thal vant 9 av 10 partier, og Kotov er såmenn ingen smågutt i lynsjakk heller, noe han har tilfelles med de fleste russiske toppspillere.

Uppsalaturneringen betegnet Thals gjennombrudd, og siden har hans karriere nærmest vært komartet, og hans resultater får en til å spørre om han ikke idag må være verdens iallfall tredje beste spiller. Det er farlig å spå, men om ikke også verdensmestertitelen før eller senere tilfaller Michael Thal, skulle det være merkelig. Vel har verden ofte sett unge sjakk talenter som ikke helt har innfridd de forventninger som ble stillet til dem - men det er vel tvilsomt om noen spiller i en alder av 19-20 år har oppnådd slike overbevisende resultater som Michail Thal. K. B.

Keres seierrik i Hastings

Der var ikke den sedvanlige store sus over den sagnomspundne, tradisjonelle nyttårsturneringen i den engelske badeby Hastings i år. «The Premier» talte kun tre stormestre og var heller mager til der å være.

«Helten fra de tusen slag», Paul Keres vant en lett og klar seier, etter ledelse fra start til mål, til tross for

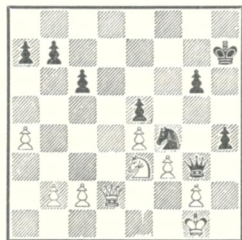

Paul Keres.

et ganske unødvendig sisterunde nederlag for Svetozar Gligoric, som der ved forviste Miroslav Filip til tredje plass. «Det vandrende teorileksikon» Lenonard W. Barden la noe overraskende beslag på fjerde plass, mens Nordensmesteren Olof Sterner etter en relativt pen innsats kom inn på 5-6. sammen med Kluger.

Poengstillingen var som følger: Keres, Sovjet, 7½ p. Gligoric, Jugoslavi- en, 6½ p. Filip, Tsjekkoslovakiet, 6 p. Barden, England, 5 p. Kluger, Ungarn og Sterner, Sverige begge 4½ p. Penrose, England, 4 p. Clarke, England, 3½ p. Blau, Schweitz, 2 p. og Fazekas, England, 1½ p.

Turneringens store kampparti stod mellom Keres og den unge begavede Penrose. Engelskmannen hadde lenge initiativet og gode chanser i et ypperlig ført kongeangrep, men i diagramstillingen falt han for fristelsen å spille det kun tilsynelatende besnærende 32. —, h3.

Sorts beste fortsettelse var her 32. —, Kh6 med bebeholdelse av trykket mot den hvite kongestillingen. På tekstrekket hadde imidlertid Keres den utmerkede parade 33. Sg4!, der truer matt gjennom Dd7†, De8†, De7†, Df8†, og Sh6 og etter (33. —, h2†. 34. Sxh2, Sh3†. 35. Kf1, Dxh2. 36 Dd7†, Kg8. 37. Dxh3 er sort fortapt. (Ståhlberg). Penrose forsøkte derfor 33. —, Dxc2† men etter 34. Dxc2, Sxc2 35. Sxe5, Se3. 36. c3, Kg7. 37. Kh2, Kf6.

Hollands suverene

«VM»

Hollenderne er uovertrufne, når det gjelder å foranstalte internasjonale begivenheter av høyt karat. Og der er ikke småtterier «tulipanlandet» har vartet opp med i de siste årene på det organisasjonsmessige plan:

1954: Olympiaden i Amsterdam, på mindre enn to måneders varsel. 1956: Kandidatturneringen. 1957. Zoneturneringen i Wageningen. 1957: Den 1. «Dame-olympiade» i Emmen.

I tillegg kommer så den årlig tilbakevendende nyttårsturneringen i Beverwijk, samt en hel rekke mindre begivenheter med internasjonalt tilsnitt.

Hvordan har man så råd til alt dette, - er det hollandske sjakkforbund så meget vel situert?

- Nei, heller tvert imot! forteller en av mine hollandske sjakkvenner. Interessen for det kongelige spill er imidlertid meget stor og omseggripende; dette i første rekke takket være ex-verdensmesteren dr. Max Euwe's virksomhet både som spiller og skribent, en meget dyktig og initiativrik ledelse, og ikke minst en velvillig industri, der er meget velvillig med donasjoner til de store arrangements, likeså myndighetene til en viss grad, og der ruller også inn en god del på bidragslister fra den «jevne» interesserte.

Dameolympiaden og zoneturneringen ble i det hovedsaklige finansiert av industrien, henholdsvis Danlon-fabrikkene og Caltex, (mon om det kun-

38. Sd3 vant hvit uten vanskelighet sluttspillet.

ne gå på lignende måte også her hjemme?) Og de årlige nyttårsturneringer i Beverwijk finansieres utelukkende av industrien.

I år gikk den 10. turneringen av stabelen og jubileet ble feiret med utsøkt pomp og prakt får man si: Alle tidligere deltagere var spesielt invitert - og det ble da et kvantitativt oppbud av internasjonale storheter man sjelden ser utenom i olympiadene. I den fine gruppe A hadde man samlet utelukkende tidligere 1. premievinnere og her endte det med dobbelt hjemmetriumf, idet den ennu unge Jan Hein Donner fortsatt hadde storformen fra Wageningen i behold og dr. Max Euwe hadde alliert seg med lykkens gudinne. Rekkefølgen ble:

1-2. Donner og Euwe, Holland. Bouwmeester, Holland, Ståhlberg, Sverige og Matanovic, Jugoslavi- en alle 5 p. O'Kelly, Belgien 4½ p. Pilnik, Argentina, van Scheltinga, Holland og Milic, Jugoslavi- en alle 4 p. Pirc, Jugoslavi- en 2½ p.

Gruppe A: 1. Fuderer, Jugoslavi- en, 6½ p. 2. Czerniak, Israel, 6 p. 3. Roes- sel, Holland 5½ p. Kramer, do Rell- stab, Vest-Tyskland, og Toran, Spani- en alle 5 p. osv.

Gruppe B: Cortlever, Holland, 7 p. 2. Chr. Poulsen, Danmark, 6 p. Beni, Østerrike 5½ p. Gereben, Ungarn (Schweiz) og v. Seters, Belgia, 5 p. Bociz, Jugoslavi- en, Jongsma, Holland 4 p. Bredwant, Holland og Soultan- beieff, Belgien 3 p. og Perez, Spani- en 2½ poeng.

Skal man dømme etter Jongsma's resultat nu, så må man si at Oslo- turneringen var sterk...!

Gruppe C: 1. Sandor, Ungarn 7½ p. 2. van Geet, Holland 5½ p. Säemisch, Vest-Tyskland og Kostic, Jugoslavi- en 5 p. osv.

Palle Ravn vant «Jarleslaget» 1958.

Palle Ravn

«Jarl», Trondheim står i en særstilling i norsk sjakkkliv, når det gjelder å arrangere turneringer med internasjonalt tilsnitt. Gjennom de fem år klubben har eksistert har den således foranstaltet ikke mindre enn seks turneringer med utenlandsk deltagelse - og seierslisten viser så prominente navne som Bent Larsen, Olof Sterner, Palle Ravn, Dragoslav Andric, LenartLjungqvist m.fl.

«Jarleslaget 1958» tegnet til å bli en enestående begivenhet med Olof Sterner, Palle Ravn og Georg Szilagyi blant de innbudte. Men dessverre, så satte alt seg på tverke for arrangorene og tross de iherdigste anstrel- gelser ble der kun Palle Ravn som inn- fant seg av kjente størrelser. Han vant da også en suveren seier i konkurranse med fem av Trondhjems beste, med 100 % score.

Resultatene ble: 1. Palle Ravn 5 p. 2. Trygve Guttormsen 4 p. 3-4. Konrad Aspås og Gunnar F. Myhre 2 p. 5-6. Arnold J. Eikrem og Per Wold 1 p.

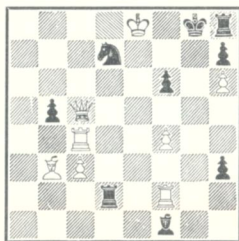
Når vil andre norske klubber følge «Jarl's» eksempel? Arnold J. Eikrem gir sikkert «resepten».

PROBLEMISTEN

Problemer og løsninger til red. Nils G. G. van Dijk, Bendixensvei 44, Bergen.
Årsturneringer for 2- og 3-trekksproblemer samt fortløpende løserturneringer.

Nr. 991

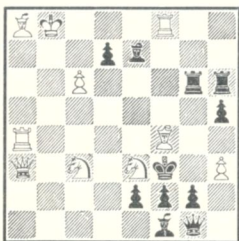
Nils G. G. van Dijk
Bergen

Matt i 2 trekk.

Nr. 994

J. Hartong
Nederland

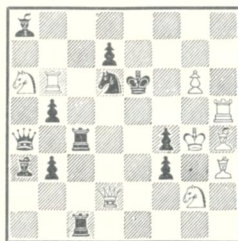
Matt i 2 trekk.

Vårt organ.

Fra pålitelig hold har jeg fått vite at det forholdsvis nye danske organ «Problemnoter» truer med å gå inn. Om dette vil skje er det ennå ikke mulig å si, men der er fare for det, og grunnen er ganske enkelt mangel på interesse. Vi har vært vitne til flere slike «begravelser» av samme grunn. Det utmerkete svenske «Springaren» måtte gå inn tidlig i 1957, da det ikke var økonomisk ansvarlig å fortsette

Nr. 992

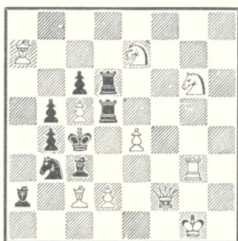
J. Hartong
Nederland

Matt i 2 trekk.

Nr. 995

David Hjelle
Volda

Matt i 2 trekk.

stort lenger. H. Hultberg, Stockholm prøver ennå å holde litt liv i det med noe han kaller for «Supplement til Springaren».

Vi har sett hvordan svensken Gustav Jönsson med stor iver forsøkte å skape interesse om sitt nye «Problemschack», men det måtte gå inn i 1954, allerede etter et år! Og for ikke å glemme vårt eget «Problemisten», som gjentatte ganger, etter å ha for- søkt seg som selvstendig organ, måt-

Nr. 993

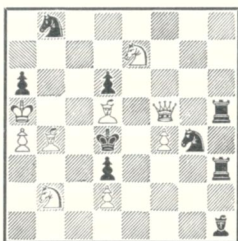
Nils G. G. van Dijk
Bergen

Matt i 2 trekk.

Nr. 996

C. Groeneveld
Nederland

Matt i 2 trekk.

te kapitulere og optre som rubrikk i «Norsk Sjakkblad». Det er nå ikke så ille i og for seg. Vi er takknemlige for den plassen vi har fått tildelt. Nok om det.

Denne lille oppramsing, skulle jeg mene, viser at siden våre nabo-land ikke alltid makter å holde liv i sine problem-organer, vi ikke på noen måte vil klare det bedre. Norge fostrer forholdsvis mindre problem-intereserte enn f.eks. Danmark og Sverige. Det er et faktum vi er nødt til å se i øynene. Det nytter ikke å prøve, og så vente og se hvordan det går, for siden å spille den barmhjertige samaritan og skyte til av egne midler, når bladet likevel er dømt til undergang etter en tid.

Og da vil jeg kort og godt slutte med dette: Når fire forskjellige probleblad neppe har noen lys framtid, hvorfor da ikke sløyfe disse og heller samle oss om et felles problem-organ for hele Skandinavia? ? ?

Løsninger til nr. 4, 1957.

979. Groeneveld. 1. De8. Ideen ligger i matforandringene etter svarte K-trekk samt 1. —, c5. Morsom er skiftingen av hvit K-batteri.

980. Hjelle. 1. Sf7. Strander dessverre på 1. —, Td4!

891. Petite. 1. Dxb6. Svart besørger «fortsatt forsvar» med mattending. Litt hjelpeløs konstruksjon.

982. Hjelle. 1. Te1. Nøkkeltrekket innfører noe som tyskerne kaller for Vorplan, i dette tilfelle tvinge L til a2. 1. Kb6? med en gang går ikke.

983. Salsegg. 1. La1. Kjent ide, men alltid like overraskende.

984. 1. e4, h3. 2. e5, h2. 3. e6, osv., 2. —, Sg6. 3. Txf7 og 3. e6. Forfatteren eliminerer dualen ved å flytte Kb8, Tb7 og Bf4 til resp. a8, a7 og f3.

Probleme i dag.

Grimshaw-temaet defineres slik: gjensidig interferens mellom løper og tårn. Herav utledes igjen **Four-Hands-Round**-temaet, som er to Grimshaws mellom samme løper og samme tårn.

Med nr. 991 til og med nr. 994 vier vi i dag det sistnevnte tema særlig oppmerksomhet. I hvert av dem presenteres nemlig to nye skjæringspunkter i forhold til den svarte konges stilling. I nr. 994 gjelder det f.eks. feltene d6 og f6. Hartong og jeg har gjort det til en sport å finne fram til nye muligheter på dette området, stimulert av en fullendt artikkel Hartong publiserte i det hollandske «Jaarboek 1952». Til dags dato har man funnet fram til 20 muligheter av Four-Hands-Round-temaet, medregnet de fire ovennevnte oppgaver, som ble laget i den rekkefølgen de står. Hvem finner den neste?

Red.

Oslo - Bergen - Trondheim

Thor Støre

vant Oslo Schakselskap's høstturnering og klubbmesterskap for 1957, med 7½ p. av 9 oppnåelige. Turneringen var jevnt sterkt besatt, selv om flere av de aller beste manglet. Der deltok 16 mann i mesterklassen, som spilte etter Monrad's system. Turneringen var lenge uhyre jevn og spennende, men på de fem siste rundene scoret Støre 4½ p. og dro definitivt ifra sine konkurrenter. Støre tapte bare ett parti mot Gravseth, og avgav en remis mot P. Lindblom.

Resultater: 1. Thor Støre 7½ p. 2. Thorbjørn Gravseth 6½ p. 3. Erling Rølvin 5½ p. 4. Tor Skolem 5½ p. 5. Per Ofstad 5½ p. 6. Per Lindblom 5 p. 7. Magne I. Johannesen 5 p. 8. Bj. Bognø 5 p. 9. Jørgen Saurén 5 p.

Thor Støre erobret dermed sin første aksje i Anker Magnussen's minnepremie, som må vinnes tre ganger. Tidligere har Olaf Barda og Erling Myhre to aksjer hver og Per Ofstad én aksje i dette troféet.

Stikkampen mellom gruppevinnerne i 1. kl., Leif og Eivind Stensholt, ble vunnet av Stensholt som dermed rykket opp i Mesterklassen. Gruppevinnere i kl. 2 ble Ivar Nygaard, Steinar Lindblom og Ragnar Hoen, som alle rykket opp i kl. 1. Kl. 3 ble vunnet av Anders Søyland og kl. 4 av den 12-årige Arne Sanner.

Ragnar Hoen Oslomester i lyn.

Årets Oslomesterskap i lynsjakk ble utkjempet 25. januar, og gav til resultat at den 17-årige Ragnar Hoen, Oslo Schakselskap ble mester, etter å ha vunnet stikkampen mot Svein Johan-

nessen. Nr. 3 ble Thorbj. Gravseth. 4. Per Ofstad. 5. Jørgen Saurén og 6. Georg Christiansen.

O. Barda favoritt i OM.

Oslomesterskapet har i år samlet 109 deltagere, fordelt på fire klasser. Kretsstyret har vært meget rundhåndet med premiene, som i stor utstrekning byr på opphold med eller uten pensjon på Grand Hotell i Ålesund under Landsturneringen der til sommeren. Således er Oslomesterens premie gratis opphold med full pensjon i 8 dager, representerende en verdi av ikke mindre enn 240 kr. Dette er forøvrig en gavepremie fra Grand Hotell i Ålesund. - Man har i år vendt tilbake til den gamle ordning med fordeling av rundene over et lengre tidsrum, i motsetning til senere år, da man har hatt et temmelig forsert program med minst to runder pr. uke. De gode betingelsene burde ha fristet flere av våre desiderte toppfolk til å delta. Nu er Barda klar favoritt i Mesterklassen, hvor det spilles 9 runder etter Monrad system og hvor følgende 20 deltar: J. Andreassen, O. Barda, Y. Barda, Bj. Bognø, K. Bockman, I. Bohmer, G. Christiansen, G. Elmenhorst, T. Gravseth, W. Gullesen, D. Hess-tvedt, A. Lehner, H. Opsahl, Th. Presthus, E. Rølvin, J. Saurén, Kr. Stanes, Th. Støre, J. Wiik og Sv. Årseth.

Sjakk ved Universitetet.

Det har de siste årene utviklet seg en ganske stor interesse for sjakk ved Univerisetet i Oslo, hvilket bl.a. har gitt seg utslag i matcher mellom de forskjellige fakulteter. For kort tid

siden ble det utkjempet en kamp over ti bord mellom juristene og realistene, som de sistnevnte vant overlegent 8—2. Realistene scoret på sin store bredde, for ved første bord beseiret nemlig Leif Sæther (juristene) Sverre Aarseth, mens Dag Lønningdal (juristene) og Eivind Stensholt spilte remis ved annet bord. Nylig ble det også spilt en match mellom juristene og filologene, og også her måtte juristene bite i gresset med sifrene 8—2. Ved første bord vant Knut Bockman (filologene) over Leif Sæther, og ved annet bord beseiret Jón Thor Haraldsson (filologene) Dag Lønningdal.

Det planlegges nu en stor match over 15 bord mellom Universitetet i sentrum og Universitetet på Blindern, d.v.s. mellom de «humanistiske» fakultet (filologer, jurister, økonomer etc.) og det matematisk-naturvidenskapelige fakultet. Hvis Blindern mønstrer sitt absolutt beste mannskap har det et fryktinggydende lag, med navn som Per Ofstad, Sv. Aarseth, Eivind Stensholt, Tor Jacobsen, Johan Tollefsen, Hans P. Bie og Jon Reed i spissen. Men heller ikke sentrum skulle være uten chanser, med bl.a. Knut Bockman, Dag Østerberg, Jon Wiik, Leif Sæther, J. T. Haraldsson, E. Eikseth, Magne Følling og Dag Lønningdal.

Det kan iallfall ikke være tvil om at Oslo, sett under ett, råder over et ganske sterkt universitetslag, som det kunne ha vært morsomt å se i kamp mot et studentlag fra en annen nordisk universitetsby.

Henry Henriksen, ASK

ble Trondheimsmester 1958. Nr. 2 ble Kr. Thomassen, ASK, 3. Arne Schiefloe, ASK, 4. Trygve Guttormsen, TSK, 5. Konrad Aspås, TSK,

Henry
Henriksen

1. klasse ble vunnet av T. Hessdal, ASK. 3. klasse av Bjørgulv Rian, Jarl. Juniormester Gerhard Meyer, Jarl. Lynmester: Dag Østerberg, Jarl i senior og Tore Løvås, Jarl i junior.

Rolf Meitzner

vant sin annen aksje i den oppsatte klubbmestertrophé i Bergen Schakkklub, da han kopierte fjorårets bedrift å vinne mesterklassen. Denne gang var konkurransen usedvanlig hård idet alle våre beste mesterspilere var med, unntatt P. Ofstad og Th. Bryhn, og avgjørelsen falt først i trettende og siste runde. R. Henriksen hadde nemlig sjansen til dødt løp med Meitzner, men sjansene gled ut av hendene på ham, da han i klar gevinststilling, men i sterk tidsnød, gjorde en svak trekkserie i sitt siste parti som således gikk tapt.

Resultat: 1. R. Meitzner, 2. R. Henriksen, 3. R. Thunold, 4. E. Fosse.

1. klasse ble vunnet av V. Løvik og P. Kjørhaug. Begge er to ungdommer som utvilsomt vil gjøre seg gjeldende i norsk sjakk om ikke altfor lenge.

Th. Bryhn

vant klubbmesterskapet i lyn foran R. Meitzner. O. Ibenfeldt kom på tredjeplassen. V. Løvik erobret 1. premie i 1. klasse.

V. Løvik Cup-mester.

Den årlige cupturneringen med åpen deltagelse, som startet første gang for e tår siden, har vist seg å være ganske populær. I år gikk den av stabelen med 32 deltagere og ble vunnet av V. Løvik som slo A. Wiik i finalen. - Finn Glambekk vant en tilsvarende lyncup-turnering (et utslag) etter omkamp mot R. Henriksen i finalen.

O. Ibenfeldt i Bergen.

Mesterspiller og visepresident O. Ibenfeldt deltar for tiden i Bergen Schakkklubs vårturnering. Hans start i turneringen blir av klubbens medlemmer sett på med stor interesse, og hans deltagelse vil nok gi verdifulle impulser til et så ellers isolert sjakksamfunn.

Nytt fra Forbundet

Danmarksmesteren Palle Ravn

er vel når dette leses fortsatt på sin Norges-turne, der går etter ruten: Trondhjem, Åndalsnes, Lillehammer, Hamar, Tønsberg, Vikersund, Sandefjord, Bergen, Stavanger, Kristiansand, Oslo, Fredrikstad og Gjøvik.

Studentverdensmesterskapet 1958

spilles i Warna ved den bulgarske Svartehavs-kyst fra 5. til 19. juli og Norges Sjakkforbund vil om mulig søke å la seg representere. Interesserte - der ikke er fylt 30 år og er innskrevet ved universitet eller høyskole, bedes snarest melde fra til Forbundet.

Norgesmesterskapet for klubber.

1. runde er satt opp slik: Caïssa, Sandefjord - «64», Fredrikstad. Hamar Schakkselskap - Oslo Schakkselskap. «Jarl», Trondheim - Steinkjer Sjakklag. Spjelkavik Sjakklag - Bergen Schakkklubb. Stavanger Sjakkklubb og Tønsberg Sjakkklubb har walk over.

DAMMS SJAKK-BIBLIOTEK

SIGURD HEIESTAD e2-e4

SIGURD HEIESTAD d2-d4

De to klassiske åpningstrekk analysert i en mengde varianter. Et stort antall lærerike mesterpartier, flere diagrammer — fulgt av ypperlige, fyldige og lettfattelige kommentarer.

EN GULLGRUBE FOR SJAKKINTERESSERTE

OSLO SCHAKSELSKAP

Bogstadveien 30

ÆGNE LOKALER - ÅPENT HVER DAG

Telefon 69 10 31

Godt nytt for problemløseren

Øivind Pettersen:

PROBLEMSJAKK

En innføring i sjakkens poesi.

Endelig foreligger på norsk en bok om problemsjakk, en lekkerbiskn for alle som dyrker denne edle kunst. Boken inneholder 155 lettfattelige og enkle oppgaver og diagrammer og en rekke berømte og flotte oppgaver. Bak i boken finnes et register over problemuttrykk med henimot 300 stikkord med henvisninger til tekst og diagrammer. Det vil være særlig verdifullt for dem som vil bruke den til oppslagsbok.

Pris ca. kr. 15,00, inb. ca. kr. 20,00.

DREYER